ОТКРОВЕНИЕ

ЗА СЕДУМТЕ ЦРКОВНИ ВРЕМИЊА

5. ПОГЛАВИЕ

ПЕРГАМСКО ЦРКОВНО ВРЕМЕ

Откровение 2, 12-17

"И на ангелот на Пергамската црква напиши му: вака вели Оној, Кој држи меч со две острици ги знам делата твои, и каде живееш, каде е престолот на сатаната, и дека го држиш името Мое, и дека не се одрече од верата Моја дури и во деновите, кога Мојот верен сведок Антипа беше убиен меѓу вас, во чија што средина живее сатаната.

Но малку сум против тебе, зашто имаш таму некои, што го држат учењето на Валаама, кој што го учеше Валака да ги наведе на грев синовите Израилеви, та да јадат жртви идолски и да блудствуваат.

А имаш и некои, што го држат учењето на николаитите, кое го мразам.

Покај се! Ако, пак, не, скоро ќе ти дојдам и ќе стапам во борба против нив со мечот на устата Своја.

Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на оној, што победува, ќе му дадам да јаде од сокриената мана, и ќе му дадам бело камче, и на камчето напишано ново име, што никој не го знае, освен оној, што го добива!"

ПЕРГАМ

Пергам (античкото име) била сместен во Мизија во областа наводнуван со три реки на кој некогаш се поврзуваше со морето. Тој е опишан како најпознат град во Азија. Тоа беше град на културата со библиотека веднаш зад библиотеката во Александрија. Сепак, тоа беше град на голем грев, со развратни обреди на обожување на Асклепиј кој бил обожуван како жива змија а беше и хранета во храмот. Ова е прекрасен град со наводнувани култури, јавни плажи и паркови и во него живееше една мала група на верници кои не биле измамени со надворешна убавина, и кои се соблазнија над сатанското прославување кое го полнеа местото.

ВРЕМЕ

Пергамско време траеше околу триста години, од 312. до 606. година по Христа.

ГЛАСНИК

Користење од Бога дадено правило за избор на гласникот на секое време, ние избравме еден чија служба е најблиску до она на првиот гласник, Павле, без двоумење изјавувам дека Мартин е Гласник во Пергамон. Мартин е роден во 315 година во Унгарија. Меѓутоа, во животот, тој работел во Франција каде што работел во и околу Тоурс како епископ. Тој умрел 399 година. Ова е голем светител беше вујко на уште еден прекрасен Христијанин, Свети Патрик од Ирска.

Мартин се обрати кон Христа, кога создаваше кариера како се случи многу импресивен чудо. Тој виде дека просјак се разболе на улиците на градот во кој што Мартин беше на должност. Зимата студена беше повеќе отколку што можеше да се поднесе, бидејќи тој беше сиромашно облечен. Никој не обрна внимание на неговите потреби додека не наишол Мартин, но бидејќи тој немал екстра облека, ја скина својата наметка, ја исече со меч во два дела, и го завитка сиромашниот кој се тресеше од студот. Се погрижи за него најдобро што можеше и отиде по својот пат. И таа вечер Господ Исус му се јави во видение. Во неа, тој стоеше како просјак, завиткан со половина од наметка, Мартин Зборуваше со него и му рече: "Мартин, иако си само неодамнешен обратеник, ме облече во овој фустан." Од тогаш па натаму, Мартин се обиде да му служи на Господа со сето свое срце. Неговиот живот

стана серија на чудата манифестирани со силата Божја.

По напуштање на армијата, стана лидер во црквата, но зеде многу борбен став против идолопоклонство, се проби и ликовите им ги уништи и нивните жртвеници. Кога се соочи со народите, бидејќи со своите акции, ги предизвикаа на речиси ист начин како Илија пророкот на Ваал. Тој им се понуди да го сврзат за дрво од долната страна така што, кога ќе падне тој ќе се отсече, и ќе се смеле освен ако Бог не интервенираше и да не се сврти на дрвото како што паѓа. Итро незнабожците го врзаа за едно дрво кое растеше на ридот беа убедени дека природните сили на гравитација ќе предизвикаат дрвото да падне, така што ќе го задави. Исто како што дрвото почна да паѓа, Бог тоа го сврте поинаку и против сите закони на природата. Смелени незнабожците избегаа кога дрво падна врз неколку од нив.

Историчарите признаа дека за најмалку три наврати мртви воскреснуваше со верата во името на Исус. Во еден случај, тој се молел за мртвото дете. Тие му предадоа дете, и тој се молеше. Тоа се врати во живот и здравје. Во друга прилика, тој беше повикан да помогне да се ослободи неговиот брат, доведе до неговата смрт во време на големо гонење. Како стигна до сиромашниот човек тој веќе беше мртов. Го обесија на дрво. Неговото тело беше безживотно и очите испакнатите од очните дупки. Но, Мартин го спушти, и кога се молел за човекот тој се врати во живот и неговата семејство се радуваше.

Мартин никогаш не се плаши од непријателот, без оглед на тоа кој е тој. Поради тоа, тој отиде во лице в лице со нечестивиот цар кој бил одговорен за смртта на многу продуховни светци. Царот не сакаше да го ислуша, па Мартин отиде да го види пријателот на царот, еден Дамаз, суров епископ на Рим. Но епископот, бидејќи тој беше еден таканаречените христијански на лажната лозата, тој не сакаше да се завземе. Мартин се врати во палатата, но тогаш вратата беше заклучена и не му било дозволено да влезе. Легна пред Господ и се молел да може да влезе во палатата. Тој слушнал глас кој му нареди да стане. Кога го направи тоа, тој видел дека вратата се отвора сама по себе. Тој отиде во палатата. Но арогантен владетел не сакаше да ја сврти главата и да зборува со него. Мартин повторно молеше. Одеднаш од седиштето на престолот дојде до пожар, а несреќниот цар бргу избега. Навистина Господ понизува горди и ги воздига скромните.

Неговата ревност во служба на Господ беше таква што ѓаволот силно беше вознемирен.

Непријателите на вистината се најмени убијци да го убијат Мартин. Прикриено да дојде до својот дом и само кога тие се обиделе да го убијат, тој стана и го откри грлото на меч. Кога тие скокна напред, одеднаш тоа е моќта на Бог ги фрли назад низ собата. Тие беа толку совладани во таа света и плашлива атмосферата што тие паднаа на нивните раце и колена и молеа за прошка кога и обидоа да си го одземат сопствениот живот.

Премногу луѓе, кога тие се користат, особено од Господ, се горди. Но, Мартин не е таков. Тој секогаш остана смирен слуга Божји. Една ноќ додека нартексот дојде до говорница, во неговата студија е некој просјак дојде и праша за некои алишта. Мартин го пратикај неговиот главен. Откако тој му заповедал да оди. Потоа тој се вратил кај Мартин. Мартин стана и му даде на питач свој облека и наредено беше да му се донесе уште една наметка која беше со послаб квалитет. Таа ноќ, како што Мартин го проповедал Словото Божјо стадо околу него, имало значително бела сјајна светлината.

Тоа секако беше голем човек, вистински гласник на тоа време. Тие сакаа да Му угодат на Бога, живееле свет живот. Тој никогаш не може да биде убеден да проповеда додека прво не се молеше и беше во таква духовна состојба која знаеше и да и се предаде со целосна совест од Бога преку Светиот Дух испратена од небото. Тој често ќе ги задржи луѓе кои чекаа додека тој се молеше за целосна безбедност.

Само за да знаат за Мартин и неговите силни служби може да убеди некој да мисли дека прогонот на светиите се намали. Не толку. Сепак тоа е брзање преку злото. Тие биле горени на клади. Тие беа приковувани со лицето надолу на нив беа ослободувани диви кучиња, така што кучињата им го кинеа месото и цревата, оставајќи жртвите да умираат во страшни маки. Бебињата се фрлаа на свињите. На жените им се секоа градите и беа принудени да стојат исправено додека секое

отчукување крвта не ја истури и додека не паднаа мрви. А трагедијата е уште поголема да се размислува за тоа кога сфатив дека ова не беше само работата на другите народи, но тоа беше предизвикано многу пати од таканаречените христијани кои сметаа дека прават услуга на Бога,овие лојални војници од крстот кои го претставуваа Словото и послушност кон Светиот Дух.

Јован 16, 2: "Ќе ве истеруваат од синагогите. Но ќе настапи и време, кога секој, што ќе ве убие, ќе мисли дека на Бога Му принесува служба."

Матеј 24, 9: "Тогаш ќе ве предадат на маки и ќе ве убијат; и ќе бидете мразени од сите народи, заради Моето име."

Мартин беше навистина потврден со знаци и чуда, со силата на Светиот Дух како гласник на тоа време. Но, не само, тој и припаѓаше на голема служба, тој самиот бил засекогаш верен на Словото Божјо. Се борел против организацијата. Тој се бореше против гревот на високи позиции. Тој беше бранител на вистината на збор и дело и живеел полн живот на Христијанска победа.

Еден биограф пишува за тоа на овој начин. "Јас никогаш не бев видел да биде лут или вознемирен или да тагува, или да се смее. Тој секогаш беше еден и ист, и се чинеше нешто бесмртно, носеше на неговото лице еден вид на небесно. На неговите усни никогаш не било ништо повеќе од Христа, во неговото срце никогаш немаше друго туку побожност, мир и милост. Тој често плачеше поради гревот дури критичарите велат дека тој бил, тивок и отсутен нападнат од змии со отров на усните и јазици. Многу го мразеа поради доблести кои тие самите не ги поседуваа и не можеше да го имитираат и, за жал, повеќето горчливи неговите напаѓачи беа епископи."

ПОЗДРАВ

Откровение 2, 12б: "Вака вели Оној, Кој држи меч со две острици."

Порака црквата возраст третата беше за да се излезе. Трети Оваа сцена од тековната драма на "Христос во средината на Неговата црква" наскоро откриен. Со глас како труба Дух Еден е незаменлив: "Оној кој има остар меч со две острици!" Како оваа презентација во голема мера се разликува од времето кога Пилат го доведе Јагнето Божјо облечен во пурпурна наметка потсмеван, крунисан со трње и погрден, велејќи: "Еве го вашиот Цар!" Сега, облечен во достоен крал и крунисан со слава стои воскреснатиот Господ: "Христос - тоа е моќта на Бог."

Со овие зборови: "Кој има остар меч со две острици", е уште едно откровение на Божество. Во Ефешко време, ќе се сеќавам, тој беше опишан како непроменлив Бог. Во Смирненско гледаме време како е еден и вистински Бог и не е за него било кој друг. Сега, во оваа време на Пергам понатаму откровението на Неговата божественост опишана од страна на неговата поврзаност со остар меч со две острици, која е Словото Божјо. Евреите. 4, 12: "Зашто, словото Божјо е живо и дејствува и е поостро од секаков меч со две острици; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, и ги проценува мислите и намерите на срцето." Ефесјаните. 6, 17: "Земете го и шлемот на спасението и духовниот меч, кој е словото Божјо!" Откровение 19, 13 и 15а: "Завиткан во облека натопена со крв, а неговото име е: Словото Божјо од устата дојде остар меч со две острици." Јован 1: 1-3 "Во почетокот беше Словото, и Словото беше во Бога - и Бог беше Словото Тоа беше во почетокот со Бог се настана преку Него, и без него ништо не настана." 1 Јован 5, 7: "Зашто постојат троица кои сведочат на небото: Таткото, Словото и Светиот Дух; и овие три се ЕДНО."

Сега можеме да видиме Неговата поврзаност со Словото. Тој е Словото. Тоа е тоа што е. Слово во негово име.

Во Јован 1, 1 каде што се вели: "Во почетокот беше Словото", коренот од каде што го добиваме превод за "зборот" е "Логос", што значи "мисла или концепт". Таа има двојно значење "мисла" и "говор". Значи, "мисла изразена" а "збор", "или зборови". Не ли е тоа прекрасно и убаво? Јован вели дека концептот на Бог е изразен во Исус. И Павле вели истото во Евреите. 1, 1 - 3: "Бог, кој користи неколку пати и на различни начини, говореше на нашите предци преку пророците, во последниве денови ни зборува преку Неговиот Син (логос), кој беше назначен за наследник на сите нешта, од кого небесата се формираа и светови Тој, што е сјајот на славата Негова и совршен отпечаток на неговата личност и се што носи со својот

силен збор, Тој кој не откупи и очисти од гревовите,и седна на десната страна на Височество на високо ниво.” Бог стана изразен во личноста на Исус Христос. Исус бил совршен отпечаток на Бога. Повторно во Јован 1, 14: “И Словото стана тело и се настани меѓу нас.” Самата суштина на Бога стана тело и се настани меѓу нас. Божествениот Дух, што никој не можеше да му се доближи, кого никој не го видел, ниту може да се види, тој е сега во тело и се настани меѓу луѓето, изразувајќи полнота Божја кон луѓето. Јован 1, 18: “Никој никогаш не Го видел; Единородниот Син, Кој е во прегратката на Таткото, Тој Го објави.” Бог, Кој некогаш ќе го покаже Неговото присуство на облаци или оган за срцата на луѓето исполнети со страв, тоа е Бог, чии основни карактеристики се направени познати само преку откровение преку зборовите на пророците, сега стана Емануел (Бог со нас) за прогласување на Себе. Зборот “објава” е преземена од грчкиот корен кои често се преведуваат како толкување, што значи целосно разјаснување. Тоа е она што го направи жив збор, Исус. Тој ни донесе Бога затоа што Тој е Бог. Тој го откри Бог со таква совршена јасност дека Јован може да се каже за него во 1 Јованова. 1, 1 - 3: “Она, што беше од почетокот, она што го чувме, она што со очите свои го видовме, што го разгледавме и што рацете наши го опипаа, за Словото на животот - и животот се јави, и видовме, и сведочиме, и ве известуваме за вечниот живот, кој беше во Отецот и нам ни се јави - она што го видовме и го чувме, за тоа ве известуваме, та и вие да имате општење со нас; а нашето општење е со Отецот и Неговиот Син, Исус Отецот.” Кога Бог е навистина откриен, се манифестираше во тело. “Кој Ме видел Мене, Го видел и Таткото.”

Значи, да се вратиме до Евреите. 1, 1 - 3, забележавме дека Исус бил совршен отпечаток на Бога. Тој беше Бог во човекот, човечки изразен. Но, во овие стихови, постои нешто друго да се напомене, особено во стих еден и два. “Бог, кој е уште еднаш во времињата и на различни начини, говореше на нашите предци преку пророците, во последниве денови ни зборува преку Неговиот Син.” Сакам да забележите, во маргините на неговата Библијата за да ја видите корекција. Зборот “од” не е правилен превод. Тоа треба да биде “во”. Не “за”. Тогаш правилно вели: “Бог некогаш говореше на нашите предци преку пророците во Словото.” 1. Самуил 3, 21б: “Господ се откриваше на Самуила во Сило на Словото на Господ.” Совршено го изложува во 1 Јован. 5, 7: “Духот и Словото се едно.” Исус го открива Отецот. Тоа е откриено од Отецот. Исус беше живо Слово. Фала му на Бога, тој се уште е денес живиот збор.

Кога Исус бил на земјата, тој рече: “Верувајте дека Јас сум во Отецот и Отецот е во Мене Зборовите што ви ги зборувам не зборувам од Себе, но на Отецот, Кое секогаш во Мене он ги врши делата?” Јован. 14, 10. Таму е многу јасно дека се е изложено на совршена манифестација на Бога во Синот е од Светиот Дух, Кој живее и се манифестира во зборови и дела. Тоа е токму она што се предава во секое време. Кога невестата се враќа за да биде невестата збор, тоа само ќе го направи тоа се работите кои го донесоа Исус. Словото Божјо. Дух е Бог. Сите тие се едно. Човек не може да функционира без друго. Ако некој навистина има Божји Дух, ќе има Словото Божјо. Така беше со пророците. Тие имаа Дух Божји, кој живее во нив и дојдоа до збор. Така беше со Исус. Во него беше Духот без мерка и Словото дојде до него. (Исус почна да научаува, Мојата наука не е моја, но на Отецот, Кој Ме прати. Дела 1, 1; Јован. 7, 16)

Се сеќавам сега, Јован Крстител беше и пророк и гласник на неговиот ден. Тој беше исполнет со Светиот Дух од утробата на својата мајка. Кога тој беше крстен во реката Јордан, дојде до него Словото Божјо (Исус). Зборот секогаш се исполнува продуховува. Ова е доказ за исполнување на Светиот Дух. Тоа е она што Исус рече дека ќе биде доказ. Тој рече: “Јас ќе Го молам Мојот Татко и Тој ќе ви испрати друга Бранител за да остане со вас довека, Духот на вистината, Кого светот не може да добие.” Сега знаеме што е вистина. “Твоето слово е вистина.” Јован. 17, 17б. Повторно во Јован 8, 43: “Зошто не го разбирате мојот говор, бидејќи не сте во можност да го слушнете мојот збор!” Дали ќе забележите дека Исус рече дека светот не може да го прими Светиот Дух? Па, во овој стих дека само што читаат, тие не би можеле да го прифатат зборот. Зошто? Бидејќи Духот и Словото се едно и ако имаш Свети Дух како што пророците, зборот доаѓа до вас. Можете да го добиете. Во Јован 14, 26: “А Утешителот - Светиот Дух - Кого што Отецот ќе Го испрати во Мое име, ќе ве научи на сè и ќе ве потсети на сè што ви реков.” Тука повторно се најде зборот што доаѓа преку силата на Духот Божји. Повторно во Јован 16, 13: “Но, кога

ќе дојде, Духот на вистината (словото), ќе ве упати во секоја вистина: (твој збор е вистина.) И нема да зборува сам од себе, но тој ќе го каже (словото) да се слушне (клучен збор Бог) и да ви рече за она што ќе дојде.” (Духот носи пророчки збор.) Сакам да многу внимателно да се забележи дека Исус не рече дека доказите на крштевањето со Светиот Дух е зборување во јазици, толкување, пророштво, или викање и танцување. Тој рече дека ќе биде доказ дека сте во вистината, е ќе бидете ли во Божјото Слово за нивната време. Доказ има врска со добивањето на тој збор.

Во 1 Коринтјаните. 14, 37: “Ако некој мисли дека е пророк или духовен, нека признае дека она што јас пишувам е Господовата заповед.” Можете да ги видите сега. Доказ од Дух, Кој живее во неа е препознат и го следат она што го даде Божјиот пророк за неговато време, кога тој го постави за црквата. Павле морал да им каже на оние кои тврделе друго откровение (стих 36): “Што? Дали словото Божјо излезе? Или само да се дојде до вас?” Доказ продуховен христијански верник е дали ја има вистината (Словото), но да ја примат вистината (Словото), и доверба.

Дали сте забележале во Откровението. 22, 17: “Духот и невестата велат: 'Дојди!' И кој слуша нека рече: 'Дојди!'” Види, невестата зборува исто за Словото и Духот Тоа е зборот невеста докажува да Духот во секоја црковно време ги слушаме овие зборови: “Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите!” Духот го дава Словото. Ако имате Дух, ќе го слушнете зборот од своето време, а ако тие се вистински христијани го примаат Словото за нивното време.

Дали можеме да ја согледаме последната мисла? Повторувам, секое црковно време завршува со исто предупредување: “Кој има уво, нека чуе (индивидуално), што им зборува Духот на црквите!” Духот го дава Словото. Ја има вистината за сите времиња. Секоја ера имала избрани и избраната група секогаш “го слушала зборот” и го доби со докажување дека тие го носат нејзиното семе. Јован 8, 47: “Оној кој е од Бог го слуша Божјото Слово.” Тие го одбија Словото (Исус) и неговите зборови за нивните денови, но вистинското семе го прими Словото, бидејќи тие беа од Бога. “Сите ќе бидете поучени од страна на Бога.” (Светиот Дух) од. 54, 13. Исус рече истото во Јован 6, 45, да се биде еден со зборот докажува дека сте од Бога и сте исполнети со Духот. Ниту еден друг критериум.

Но, она што се јазиците и толкувањето и други подароци? Тие забелешки. Тоа е она што го учи Словото. Прочитајте го во 1 Кор. 12, 7: “А на секого му се дава во него да се појави Духот за полза.” Павле вели во соопштението.

Сега доаѓа ова многу добро прашање Знам дека сите вие сте нестрпливи да ве прашам. Изјава не е доказ за крштевањето со Светиот Дух, бидејќи сигурно не би можел да се манифестира Светиот Дух, освен ако не сте навистина исполнети со Светиот Дух? Значи, јас би сакал да кажам дека ова е вистина, бидејќи јас не сакам да се повредат луѓето или да одам во нивната доктрина, но јас не би бил вистински слуга на Бог, ако не ви го кажам Божјиот наум. Тоа е точно, нели? Ајде малко да го погледнеме Билеам. Тој беше религиозен го славеше Бога го разбра правилното жртвување и пристап кон Бога, но не беше пророк на вистинското семе бидејќи ја прими платата за неправедност и, најлошо од се го однесе Божјиот народ во грев блудништво и идолопоклонство. Сепак, кој би се осудил да одрече дека Духот Божји се очитувал низ него во еден од најубавите делови на вистинското пророштво кое светот некогаш го видело. Но тој никогаш го немаше Светиот Дух. И тогаш, што мислите за Кајафа, првосвештеникот? Библијата вели дека тој прорече со каква смрт Господ да умре. Ние сите знаеме дека не постои евиденција дека тој е продуховен а Духот го водеше еден човек како драг стар Симеон светителот и повикана Ана. Сепак, тој имаше вистинска манифестација на Светиот Дух. Тоа не може да се негира. Затоа, една изјава е како доказ? Го нема. Ако сте навистина исполнети со Духот Божји, ќе имате доказ за Словото во својот живот.

Ајде да ви покажам колку длабоко се чувствувам и се разбира оваа вистина преку откровение Бог ми даде. Сега, пред да кажам, сакам да го кажам ова. Многу од вас луѓе веруваат дека јас сум пророк. Јас не велам дека јас сум. Но вие Рековте. Но ние знаеме дека визиите што Бог ми ги дава некогаш не успеваат. Или еднаш. Ако некој може да има визија со контраефект нека докаже, сакам да се знае за тоа. Сега дека сте ме следеле далеку, ова е мојата приказна.

Пред многу години, кога јас прв пат наидов на Пентекосталци, бев во една од нивните средби во шаторот, каде што имало многу манифестации на јазикот,

толкувања на јазиците и на пророштва. Два проповедника биле особено ангажирани за во овој вид на говор повеќе од било кои од другите браќа. Јас навистина уживав на службата и бев навистина заинтересирани за различни манифестации, бидејќи се чинеше дека се вистински. Тоа беше мојата желба да дознаам се што можев за овие подароци, па решив да зборувам за нив на овие двајца мажи. Преку дарот Божји, кој живее во мене, јас се обидував да се разбере духот на првиот човек, навистина е од Бога или не? По кус разговор со овој отворен, смирен брат, знаев дека тој е вистински, цврст христијанин. Тој беше во право. Следниот млад човек воопшто не беше како првиот. Тој беше фалбаџија и горд, и кога разговарав со него пред моите очи помина визијата и видов дека тој бил оженет една руса, но живееше со бринета и со неа имал две деца. Ако некогаш имало лицемер, тој беше тој.

Па, дозволете ми да ви кажам, бев шокиран. Како може да не биде? Имаше двајца мажи од кои еден бил вистински верник, а другиот бил грешен извршителот. Сепак, и двајцата од нив имаат манифестација од даровите на Духот. Ова ме загрижуваше хаос. Јас ја напуштив средбата јас побарав од Бога за одговор. Отидов на тајно место и јас бев таму со својата Библија, молејќи се и чекав на Бог за одговор. Не знаејќи точно што Светото Писмо учи, јас случајно отворив Библијата на некое место во Матеј. Читав за некое време, а потоа се стави настрана од Библијата. Во еден момент ветрот дувнал во книгата се сврте на страниците на Библијата за Евреите, глава шест. Го прочитав и јас бев особено импресониран оние чудни стихови, Евреите. 6, 4 - 9: "Зашто оние, кои веднаш се просветија, вкусија од небесниот дар, станаа учесници на Светиот Дух. И, откако вкусија од добриот збор Божји и од силите на идниот век, отпаднаа - не е можно пак да бидат обновени за покајание, кога повторно во себеси го распнуваат Синот Божји и Го хулат. Оти земја, кога го впива дождот, што често паѓа на неа, и раѓа плод добар за оние што ја обработуваат, од Бога добива благослов; а онаа, што дава трње и боцки, таа е непотребна и близу е до проклетството, кое завршува со изгорување. Од вас, возљубени, ние очекуваме нешто подобро и спасително, иако така зборуваме."

Ја затворив Библијата и ја одложив за кратко помислив и се молев. Се 'уште не го знаев одговорот. Повторно, јас отворив Библијата бесцелно но не го прочитав. Одеднаш ветрот дувнал назад во Книгата и на една страна да се претвори Евреите. шест остана таму до ветрот престана. Повторно, јас еднаш ги читав овие зборови, и кога ќе го направам тоа, тогаш, во собата дојде Духот Божји, и имав визија. Во визијата видов еден човек облечен чист бел кој отиде во свежо изорано поле и го посеа житото. Тоа беше денот јасен, и садењето се врши во утринските часови. Но, доцна во ноќта сејачот во бело отиде, и еден човек во црно и тајно посадија до семето нешто друго меѓу она што го посеал човек во бело. Поминуваа денови - на сонце и дожд благословена земја, и еден ден се појави на жито. Колку прекрасно е. Но, еден ден подоцна се појавил на плевелите. Каколот.

Каколот и пченицата порасна заедно. Јадеа иста храна од иста земја. Пиеја на истото сонце и дожд.

Потоа еден ден небесата се свртеа и сите растенија почнаа да венеат и умираат. Имам слушнато дека пченицата ги подигна главите и воскликнуваше кон Бога за дожд е исто така и тие го кренаа својот глас и го бараа дождот. Тогаш небото се затемни и дождот дојде повторно и пченица, сега е полн со енергија, го кренаа својот глас и повика да се поклони: "Му благодарам на Господ!" И на мое чудење, слушнав оживеа каколот, исто така, гледаше нагоре и вели: "Алелуја!"

Знаев за вистината од средбата во кампот и визијата. На параболата со сејачот и семето, Шестиот дел од Евреите, и очигледната манифестација на духовните дарови во мешана публика - се стана прекрасно јасно. Сејачот во бело е Господ. Сејачот во црно беше ѓаволот. Поле е светот. Семиња беа луѓе, избрани и скапани. Двете јадеа иста храна, вода и сонце. И двајцата беа на молитва. Добија помош од Бога, за Тој да им дава сонце и дожд, како на доброто и злото. И иако тие и имаа исти прекрасни благослови се уште имаа една голема разлика, беа различни од семето.

Исто така, беше одговор во Матеј 7, 21 - 23: "Не секој што Ми вели: 'Господи, Господи', ќе влезе во царството небесно, а оној што ја исполнува волјата на Мојот Отец небесен. Мнозина ќе ми речат во оној ден: 'Господи, Господи, не во Твое ли име пророкувавме? И зар во Твое име бесови не изгонувавме? И не во Твое ли име многу чуда правевме?' И тогаш Јас ќе им кажам: 'Никогаш не сум ве познавал;

бегајте од Мене вие што правите незаконски дела!'" Исус не негира дека правеа силни дела кои само Светиот Дух може да ги постигне преку луѓе. Но тој одрече дека некогаш воопшто ги познавал. Тоа не беа повратници на стариот грев. Овие беа злото, скапани. Овие беа потомството на Сатана.

И тоа е тоа. Не може да тврдат дека манифестацијата е докажување на раѓање од Дух, и е исполнување со Светиот Дух. Не, воопшто не. Јас ќе признаам дека тоа е вистински израз кој докажува дека Светиот Дух ги прави моќните дела, но тоа не значи дека поединецот е исполнет со Светиот Дух, дури и ако таа индивидуа има многу од овие манифестации.

Денес, доказ за примање на Светиот Дух, исто како што тоа беше во тоа време на нашиот Господ. Што го добива словото на вистината за денот во кој живеете. Исус никогаш не го истакна значењето на делата како што ја истакнуваше важноста на Словото. Тој знаеше дека ако луѓето Словото, го следат. Тоа е Библија.

Значи Исус знаел дека ќе биде ужасно оддалечување од словото на Пергамско време дека тогаш беа двесто години од визијата на Патмос. Тој знаеше дека тоа ќе доведе до отстранување за да отидат во среден век. Тој знаеше дека беше начинот на кој човекот првично се одалечува далеку од Бог за прв пат беше оставајќи го Словото. Ако го оставите Словото, сте го напуштиле Бога. Затоа, тој ја претставува црквата во Пергам и навистина сите цркви на сите времиња: "Јас сум зборот Ако сакате Божество во ваша средина, тогаш сакате да се поздрават и да го примат Словото Никогаш немој да ги споделите со некого или нештото помеѓу нас и дека Словото е Тоа што сум Јас, Јас го Давам (зборот) откровение за Мене. Јас сум Словото. Запомнете го тоа!"

Се прашувам дали сме доволно импресионирани од Словото во своите редови? Дозволете ми тука да дадеме идеја. Како ние да се молиме? Ние се молиме во името на Исус, зарем не? Секоја молитва е во неговото име или нема одговор. Сепак, ние во 1 Јован 5, 14, вели: "И тоа е слободата, која ја имате пред Него, дека ако молиме нешто по Неговата волја, Он нѐ услишува. А кога знаеме дека нѐ услишува што и да побараме, знаеме дека ќе добиеме, што и да сме побарале од Него." Сега можеме да се запрашаме: "Што е волјата Божја?" Постои само еден начин да се знае Божјата волја Тоа е нешто. Плачот на Еремиа 3, 37. Кој вели - "бива и она што Господ не заповедал да биде?" Ако не сте во Словото, не можете да добиете. Затоа, не можеме да бараме, освен се во Словото, а не можеме да бараме или да побараме, освен ако тоа е во Негово име. Тоа е повторно работа на Исус (име) Словото (волја). Вие не може да се поделите Бога и Словото. Тие се Едно.

Значи, ова е Словото, што Тој го остави зад себе на печатена страна, дел од Него, кога ќе се прифати вера во продуховен живот. Тој рече дека неговиот збор е живот. Јован 6, 63б. Но, тоа е токму она што е: Јован 14, 6: "Јас Сум Патот, Вистината и Животот." Рим. 8, 9б: "Дали имате Христов Дух, инаку не сте еден од неговите." Тоа е нешто, Тој е Дух, и Тој е живот. Тоа е токму она што Словото е, тоа е токму она што е Исус. Тој е Словото. Затоа, кога Светиот Дух е роден во продуховниот човек со вера во тој збор во срцето и го става на вашите усни, тоа е исто што и Божество. Секоја планина мора да си оди. Сатаната не може да застане пред тој човек.

Во црквата назад таму во тоа трето доба само да се одржаа на откровението на живиот збор во нивната средина, моќта на Бог не би се избледнеала како што се избледе во средниот век. И само денес, кога црквата се враќа на словото на верата, ние може да кажеме, без какво било сомневање дека славата на Бога и на чудесните Божји дела повторно ќе бидат во нејзина средина.

Една ноќ Светиот Дух ми рече да го земам моето пенкало и да пишувам. Како што јас зедов пенкало да пишувам, Неговиот Дух ми даде порака за црквата. Сакам да го направиш... Тоа има врска со Словото и за невестата.

"Тука е она што јас се обидувам да го кажам. Законот на репродукција е дека секој вид носи својот вид, Битие 1, 11: 'И рече Бог: 'Нека никне вегетација на земјата, и дава семе, и дрвја плодносни според својот вид, земјата, да вроди со плод во кое е нивното семе. И тоа беше тоа.'' Како што животот беше во семето, оди во една фабрика, а оттука и овошје, истиот закон се однесува на црквата денес. Она што започна како семе на црквата ќе излезе и да биде како на оригиналот семе, бидејќи тоа е исто семе. Во овие последни денови вистинската невеста Црква (семето Христово) за да се стигне до највисок премин и ќе биде супер црква, супер раса, а неговите блиски. Оние во невестата ќе бидат многу сличен на Него дека тие

дури и ќе бидат многу слични на неговиот лик. Тоа е за да се соединат со Него. Тие ќе бидат едно. Тоа ќе биде само манифестација на Словото Божјо. Деноминација може да произведе (погрешно семе). Тие ќе произведуваат нивните црковни верувања и своите догми измешани со Словото. Оваа раскрсница прави хибридни производи.

Првиот син (Адам) беше Божјо семе Словото. Тоа беше дадено на невестата да се репродуцира. Па тој беше даден невестата да се репродуцира, да донесе уште еден син на Бог. Но таа падна. Падна хибридизација и го натерала да умре.

Вториот Син (Исус), исто така Бог зборува за семето и невестата му беше дадена како на Адам но падна- Но, пред да можеше да се ожени со неа, таа, исто така, падна. Таа, како и жената на Адам, се ставија на тест дали тие ќе веруваат на зборот на Бога и да живеат, или ќе се сомневаат во Словото и ќе умрат. Тие се сомневаа. Тие заминаа од Словото. И тие умреа.

Од мала група на вистинското семе Словото Божјо е Христос присатен за сакана невеста. Таа е девица на Неговото Слово. Таа е девица, бидејќи таа не знае за маж направен од црковни верувања или догми. Членовите и членките на невестата ќе се исполнат со сето она што Бог вети дека ќе се открие во.

Дева Марија, слово на ветувањето. Но, ова е Божјото ветување Тој сакаше да се манифестира. Бог се манифестира. Самиот тој дејствува во ова време и ги исполни сопствено своите ветувања во девица. Ангелот беше оној кој ја донесе пораката. На ангелите порака беше Словото Божјо. Од Исаија 9, 6. Тоа е во тоа време се исполни се што е напишано за Него, затоа што таа го прифати Неговото Слово за нејзе.

Членовите на девствена невеста ќе го сакаат и ќе го имаат неговиот потенцијал затоа што Тој им е главата и Му припаѓа секаква власт. Тие се послушни на него како на екстремитетите на нашите тела се послушни на нашите глави.

Приметете хармонијата на Отецот и Синот. Исус никогаш не направил ништо до Татко не му покажа. Јован 5, 19. Оваа хармонија сега постои меѓу младоженецот и неговата невеста. Тој го покажува Своето Слово на животот. Тоа што го добива. Нема сомнеж. Затоа, ништо не може да им наштети, дури и смртта. За ако семето се сади, водата ќе го подигне повторно. Тука е тајната на оваа. Тоа е невестата (како што беше Марија). Невестата треба да го има умот на Христос за таа да знае што да прави со Словото. Ја извршува заповедта на Словото и во Негово име таа има "Така вели Господ."Тогаш Словото е оживеано со Духот и да биде потполно. Како семе кое има посадено и го напои, станува збор за целосна жетва, која служи на својата намена.

Оние во невестата направија се на Неговата волја. Никој не може да направи поинаку. Тие имаат 'Вака вели Господ' или на одмор. Тие знаат дека тоа мора да биде Бог во нив што ги прави делата и го исполнува сопствениот збор. Тој не стави крај на сите Негови Дела за време на својата служба на Земјата, па тој сега работи во и преку невестата. Таа го знае ова, бидејќи тоа не е време за него да направи некои работи мора да ги направи сега. Но тој сега ќе ја исполни невестата за работата за која е оставена за некое време.

Да застанеме сега како Јошуа и Калеб. Нашата ветена земја доаѓа повторно како што дојде. Така Исус значи 'Јахве-Спасител' и го претставува крајот на времето на ѕвончето за да стигнат до црквата како Павле дојде како изворен водач. Калеб ги претставува оние кои останале вистинити со Исуса. Запомни, Бог на Израел започна како девица со Неговото Слово. Но тие сакаа нешто различно. Па тие сакаа црква на последниот ден. Приметете дека Бог го подигна Израел да одат кон Ветената земја додека не беше Негово сопствено одредено време. Но, луѓето можеби вршеле притисок врз Јошуа кој беше водач, и рекоа: "Земјата е наша да тргнеме и да ја земеме.Јошуа ти си од самиот почеток, си ги изгубил своите посланија, ја немаш силата која си ја имал претходно. Порано си слушнал од Бога и ја знаеше Божјата волја и делуваше брзо. Нешто со тебе не е во ред." Но Јошуа беше пророк пратен од Бога и ги знаеше Божјите ветувања а ги чекаше. Тој чекаше точно одредена одлука од Бога и кога дојде време се крена, Бог го стави целото водство во рацете на Јошуа бидејќи тој остана со Зборот. Господ Бог можеше да се наслони на Јошуа, но не и во другите. Затоа, тоа ќе се повтори во овие последни денови. Ист проблем, исти притисоци.

Земете го како пример за гледање Мојсије. Ова е моќно, помазание Божји пророк

имаше едно необично раѓање, роден во право време за ослободувањето на Авраамово семе од Египет. Тој не остана во Египет да разговара со нив за Писмото ниту беше вознемирен во врска со свештеници. Тој отиде во пустината додека луѓето не се подготвија да победат. Бог го повика Мојсеј во пустината, таму беше со рака на Мојсеј. Чекањето не беше од страна на Мојсеј туку поради луѓето кои не беа спремни да го примат. Мојсије мислеше дека луѓето ќе го разберат, но не.

Но сега е тука Илија кому му дојде зборот на Господ. Кога заврши со проповедта на вистината и тие собрани таму назад, која е предводник на собраните на собраните на Американската Језавела, не сакаа да го примат зборот, Господ го повика од теренот и прати казни на таа генерација поради отфрлање на пророкот и пораките кои Бог ги даде. Бог го повика во дивината и тој не сакаше да излезе дури ни за кралот. Тие што се потрудија да го разубедат, умреа. Но Бог му зборуваше на својот верен пророк преку визија. Излезе од скровиштето и го врати зборот на Израел.

Потоа дојде Јован Крстител, верен предвесник на Христос, големиот пророк за неговиот ден. Тој не одеше на училиште на неговиот татко, ниту во училиштето на фарисеите - тој не одеше во било која верска заедница туку во дивината, повикан таму од Бога. Тој остана таму додека Господ не му испрати порака, велејќи: 'Месијата е во близина!'

Дозволете ни да ги предупредуваат од Светото Писмо тука. Не е тоа во времето на Мојсеј, кого Бог го потврдил, Кореј стана и му се спротивстави на големиот пророк? Тој разговараше со Мојсеј и тврдеше дека има толку многу на Бога да го води народот и дека другите го споделија божествено откровение на Мојсеј. Тој го негираше авторитетот на Мојсеј. Па луѓето се вратија таму, по сослушување на вистинското Слово и беа запознаени со фактот дека вистински пророк беше потврден од страна на Бог, да кажам дека овие луѓе паднаа за Кореј и неговата опозиција. Кореј не е библиски пророк, но луѓето во голем број со нивните водачи се бореа за него. Како денес го копираат Кореј. Оние луѓе изгледаат добро како Кореј што изгледаше добро тогаш. Тие имаат крв на нивните чела, масло на рацете и многу енергични луѓе на сцената. Тие им овозможуваат на жените да бидат проповедници, дозволија жени да ја кратат нивната коса, да носат панталони и шорцеви и го заобиколија Словото Божјо, бидејќи се потпреа на сопствените верски убедувања и догми. Тоа го покажува видот на семето во неа. Но, не сите луѓе го подигаа Мојсеј и го оставија Словото Божјо. Избраните останаа кај него. Истото се случува и денес. Многу се напушташе зборот, но некои останаа со него. Но, се сеќавам на параболата на пченица и лулка. треба да бидат врзани во снопови, за горење. Овие во отпаднатата црква се поврзани поблиску и поблиску заедно, подготвени за огнот на Божјиот суд. Но пченица ќе ја бере Господ.

Сега сакам да бидете многу внимателни тука и да се види тоа. Бог вети дека на крајот на времето, ќе биде исполнето во Малахија 4. Мора да биде затоа што е од страна на Духот на Словото Божјо реченото преку пророкот Малахија. Тоа беше само пред Христа доаѓа по втор пат. Од страна на време ќе дојде Исус целото Писмо треба да се исполни. Паганскиот период ќе биде во свое последно црковно време кога тој гласник доаѓа од Малахија. Тој ќе биде во ред со Словото. Тој ќе ја земе целата Библија од Битие до Откровение. Ќе започне од семето на змијата и продолжи да го наговести доцниот дожд. Но, тоа ќе биде одбиено од страна на деноминации.

Тој ќе мора да биде отфрлен, бидејќи тоа е историја, која се повторува од времето на Ахав. Историјата на Израел под Ахав се случува токму тука во Америка, каде што се чини од пророкот Малахија. Како Израел го напушти Египет да прослават слобода, протерувајќи ги староседелците, ја покрена својата нација со големите лидери како Давид и др, а потоа и на престолот да се стави еден Ахав, Језавела зад него да се насочи, па тие го прават истото во Америка. Нашите предци дојдоа во оваа земја да го прослават и да живеат во слобода. Тие на домашното население и му го презедоа земјиште. Подигнаа моќни мажи како Вашингтон и Линколн, но набрзо по овие достојни луѓе ги следат другите луѓе, така мал калибар, кој наскоро претседателската фотелја се постави еден Ахав Језавела зад него да го насочува. Тоа е во моменти како овој треба да дојде од гласникот Малахија. Тогаш доцниот дожд ќе стигне до конечна пресметка на планината Кармел. Погледнете го ова внимателно сега да го видиме во Словото. Јован беше претходник на Малахија. 3.

Се сади рано на дожд и беше одбиен од страна на организацијата на неговиот ден. Исус дојде и имаше последната изјава на планината на Преображението. Друга најава на второто Христово доаѓање ќе посее за доцниот дожд. Исус ќе биде конечната пресметка помеѓу вредноста и верското уверување, затоа што тој ќе дојде да го поддржи Неговото Слово и да ја однесе својата невеста во занес. Првиот конечната пресметка беше полошо од Кармел; од друга беше една планина на Преображение, а трета ќе биде гората Сион.

Невообичаено однесување на Мојсеј, Илија и Јован кој се повлече од луѓето во изолација и ги остави многу збунети. Тие не сфаќаат дека тоа е затоа што нивните пораки беа отфрлени. Но семето е посеано, садење беше завршено. Потоа следуваше судот. Тие служат на нивната цел, како знак на народот, значи, е резултат на еден суд.

Верувам дека Откровението. 13, 16 дека невестата ќе мора да престане да проповеда за sверот и ќе бара белег во рака или на челото за да и биде дадено дозвола да проповеда. Деноминации ќе го превземат знакот или ќе бидат принудени да престанат да проповедаат. Потоа Јагнето ќе дојде за Неговата невеста и да ја осуди големата блудница.

Сега да се сетам дека Мојсеј е роден за одредена работа, но тој не може да ја заврши работата додека не добил дарови што ќе му овозможат да се сврши работата. Тој мораше да оди во пустината и да чека таму, Бог имал одреден период на време. На престолот мораше да биде одреден фараон и луѓето мораа да плачат за лебот на животот, пред Бог може да ги испрати назад. Тоа е точно на нашиот ден.

Но, она што го имаме во нашиот ден? Множества се знаци додека не имаме генерација на оние кои бараат знаци дека тој знае малку или ништо за Словото, или вистинско движење на Божјиот Дух. Тие се среќни ако видат крв и огин; тоа не е важно она што е во Словото е важно. Тие ќе го поддржат секој знак, па дури и оние кои не се од Писмото. Но, Бог нѐ предупреди за тоа. Тој рече во Матеј 24, кој во последните денови двата духа ќе бидат толку блиску еден до друг дека ќе бидат во можност само избраните да ги разликуваат само затоа што тие не ќе бидат заведени.

Како може да се направи разлика помеѓу духови? Само да ги дадеме на тестот на Словото. Ако не ви се зборува за Словото, тие се од лукавиот. Како што и злото измамени првите две невести ќе се обидат да ја заведат невестата на последниот ден, па ние ќе се обидеме да се покаже дека се хибридизирани преку црковните верувања или едноставно се свртеа настрана од Словото. Но, Бог никогаш не покажува знаци пред зборови. Знаци го следат Словото, како кога Илија рече на жената прво да се пече колачиња за него, според словото Господово. Кога таа го направи, како што рече на зборот, тој дошол до истиот карактер. Ајде заедно на првиот збор, а потоа да се види на чудо. Духот енергизира семе на Словото.

Како може било гласник испратен од Бога да веруваме само дел од зборот и негираме некои од нив? Верен на Божјиот пророк во овој последен ден е да се прогласи целиот збор. Деноминации ќе го мразат. Неговите зборови може да бидат непријатни, како на Јован Крстител, кој ги повика змии отровници. Но, се предодредени да се слушаат и да бидат подготвени за восхит. Кралското семе Авраамово на верата, како Абрахам го задржа Словото со нив, затоа што тие се само наменети.

Последниот ден ќе се случи во Бога за некое време. Сега е време на крајот, како што сите знаеме, затоа што Израел е во татковината. Тоа ќе, е според Малахија, сега дојде во секој момент. Кога ќе го види, тие ќе им бидат лојални на Словото. Тоа ќе биде прикажано (потенцирано во Словото, Откровение 10, 7) Бог ќе ја потврди неговата служба. Тие ќе ја проповедаат вистината како и Илија и да биде подготвено за конечна пресметка на гората Сион.

Многу ќе ме разберат погрешно, бидејќи тие го изучуваат Светото Писмо на одреден начин за кои сметаат дека вистината. Кога тој доаѓа од тоа, тие нема да веруваат. Дури и некои вистински службеници ќе го разберат погрешно гласникот бидејќи се измамници и толку многу нешта нарекоа како Божјата вистина.

Но овој пророк ќе дојде, како предвесник на прво доаѓање извика: 'Еве Го Божјото Јагне, Кое ги зема гревовите на светот!' па тој несомнено ќе извика: 'Еве го Јагнето Божјо, Кое доаѓа во слава.' Тој ќе го направи тоа, затоа што, како што и

Јован беше гласник на вистината за избрани така и ова е последниот гласник на избраниците и на невестата родена по Словото."

ХРИСТОС ЈА ФАЛИ ЦРКВАТА

Откровение 2, 13: "Ги знам делата твои, и каде живееш, каде е престолот на сатаната, и дека го држиш името Мое, и дека не се одрече од верата Моја дури и во деновите, кога Мојот верен сведок Антипа беше убиен меѓу вас, во чија што средина живее сатаната."

"Ги знам твоите дела." Тоа се истите зборови за секое време од седумте гласници кои се однесуваат на Божјиот народ во сите времиња. Бидејќи се изговорени за две лози (вистинска и лажна) а ќе донесе радост и среќа во срцата на една група, но треба и да ги заплаши другите срца. Зашто, иако ние сме спасени преку благодатта без дела, вистинско спасение ќе го донесат делата или дејствата за кои ќе го молам Бога. 1 Јованова. 3, 7: "Чеда, никој да не ве измамува! Кој врши правда, праведен е, како што е праведен Он." Ако овој стих значи нешто, тоа значи дека човекот е она што тој го прави, Јаков 3, 11: "А тече ли од еден ист извор слатка и горчлива вода?" Рим.6, 2: "Ние, кои сме умреле за гревот, како ќе живееме во него уште?" Мт 12, 33 - 35: "Или, ако насадите добро дрво и плодот ќе му биде добар; а ако насадите лошо дрво и плодот ќе му биде лош; зашто по плодот се познава дрвото. Породи змиини! Како можете да говорите добро, кога сте лоши? Зашто од преполнето срце прикажува устата. Добриот човек од доброто сокровиште изнесува добро, а лошиот човек од лошото сокровиште - лошо." Значи, ако некое лице е родено од Словото (се родија не од распадливо семе, но нераспадливо, преку словото на живиот Бог, кое трае засекогаш. 1 Пет. 1, 23). Ќе го донесе зборот. Словото е плод и работите од неговиот живот ќе бидат производ на видови семе или животот, што е во него. Неговите дела ќе бидат библиски. Ох, тоа ќе биде вистинското обвинение против ерата Пергамска. Постои еден во Неговата рака е остар меч со две острици, Словото Божјо. И што ќе ни направи судијата Словото на последниот ден. Всушност, зборот суди дури и сега, поради тестирање на мислите и намерите на срцето. Го дели Телесното од духовното. Ве чини живи пратеници кои ги читаат и им се познати на сите луѓе за слава на Бог.

"Ги знам твоите дела." Ако човек се плаши дека не би можеле да угоди на Бога, а потоа тој го исполни зборот. Ако човек се прашува дали ќе го слушне звукот на овие зборови: "Добро си сторил,мој добри и верен слуго," Нека се исполни словото Божјо во животот и, секако, ќе се чујат овие зборови на пофалба. Тоа е критериум на вистината, тогаш, тоа е критериум сега. Не постои друг стандард, не постои друг критериум. Како Исус Христос ќе му суди на светот, така што ќе им суди по Словото. Ако човек сака да знае како тој го прави, нека прави како Јаков предложи: "Гледај во огледалото на Божјиот збор."

"Ги знам твоите дела." Додека тој стоеше таму со Словото и го испитуваше нивниот живот во светлината на предлог кој тој го оставил, мора да биле доста биле задоволни, бидејќи тие, како и другите кои веќе заминаа, претрпеа неправедност и уште радосно се придржуваат кон Господ. И покрај тоа што се покажа тешко да служат на Господа, но сепак, тие Му служеа и Му се поклонија во дух и вистина. Но, со лажна лоза тоа не беше така. За жал, тие го отфрлија животот, кој е изграден на Словото и тие сега се подалеку и подалеку од вистината. Нивните дела сведочеа за длабочината во која потонаа.

ЦВРСТО СЕ ДРЖИШ ДО МОЕТО ИМЕ

"Кај кого да одиме? Само ти ги имаш зборовите на вечниот живот!" Тие се одржаа брзо потоа, цврсто се држеа, но не и со фаталистичко однесување како луѓе кои живеат неплодни животи. Тие се одржаа цврсто во Неговата моќ и во Духот сигурни дека тие се еден во Него. Ние сигурно го знаеме простување на гревовите и го носиме името "христијанско" во сведоштвото за тоа. Вие знаевте и го сакав те тоа име што е над секое име. Колената се свиткани во ова Име. Нивните јазици го признаа. Што и да се прават, сето тие го имаат направено во името на Господ Исус. Го Именувааа со тоа име и отиде злото, и, земајќи го својот став, сега тие се подготвени да умрат за тоа Име убедени во подобро воскресение.

Земи го името на Исус со тебе

Дете на мака и болка

Тој ќе ви даде радост и утеха.

Па затоа земи го пред да одиш никаде.

Скапоцено име, о колку е мило,

Надеж на земјата и радост на небото

Веќе во вториот век од тие зборови "Отецот, Синот и Светиот Дух" значеа на многу "тројство" и политеистички идејата за три Бога стана доктрина во лажната црква. Кратко време име беше земено како што навистина е од секое време, и наместо да се именува Господ Исус Христос ја замениа со насловот на големиот Бог. Додека голем број на отпаднати го прифатија тројството и крстени беа со користење на наслови на божеството, а тоа мало стадо уште се крсти во името на Исус Христос, и така се држеше, до вистината.

Толку многу од оние кои не го почитуваа Бога, Го претвораа во три богови, и менување на добронамерното Неговото име во насловот, може да се прашуваат дали знаци и чуда, коишто ги следат овие големо име, сепак, дојдоа кај луѓето. Всушност, тоа е знак на една моќ која прекрасно се манифестира, но не врз лажната лоза. Луѓе како Мартин, во голема мера се користија и Бог ги посведочи со знаци и чуда и со даровите на Светиот Дух. Тоа е името се уште ефикасно, како што секогаш било и секогаш ќе биде свето каде го честат Него преку Словото и вера.

НЕ ЈА ПОРЕКНА МОЈАТА ВЕРА

Во Дела 3, 16, кога Петар беше прашан како се случи тоа моќна чудо на фатениот на портата Убава, тој им објасни на овој начин: "Со вера во (Исус) име на (Исус) ова Името кое го направи овој човек оздравен (поранешен хром): верата во (Исус), го даде овој човек (маж) целосно здрав пред очите на сите вас." Гледате. Името на Исус и Исусовата вера го имаат постигнато ова чудо. Петар тврдеше дека тоа беше неговата човечка вера како што тврди дека тоа беше во неговото Име. Тој рече дека беше во името на Исус ",и верата во Исус го сторила ова големо дело. Оваа вера е она што Господ го рече во Отковениете 2, 13. Тоа беше неговата вера. Тоа беше верата во Него. Но, тоа беше неговата вера што им ја даде на верниците. Рим. 12, 3 "Зашто, преку благодатта, што ми мене дадена, на секого од вас му кажувам да не мисли повеќе, отколку што треба да мисли; туку мислете скромно според делот на верата, +што Бог на секого му доделил мерило на верба." Ефесјани 2, 8: "Зашто по благодат сте спасени, преку верата; и то само (верата) не од себе си - тоа е Божјиот дар!" Исто така, рече во: Јаков 2, 1: "Браќа мои, (Приметее тој исто зборува на браќата) немојте со пристраст да имате вера (не во) нашиот Господ Исус Христос."

Во оваа возраст Пергамска, каде што луѓето човечко го прикажуваа спасението, и се дистанцираа од вистината дека "спасението е од Господ" Отфрлувајќи ја доктрината и широко ги отворија црквените врати и своето заедништво на било кој и на сите кои ги потпишаа нивните одломци на вера (без разлика на зборот), во ова време имаме брзо уништување на уште неколкумина кои имааа мера на верување на нашиот Господ Исус Христос и не ја користеа таа вера во силата на делата, туку се спротиставија на тие кои се осудија да кажат дека се спасенио просто на темелите на сооединување на црквата. Знаеа дека ниеден човек не може да верува вистински за вечниот живот и Божјата праведностбез мерило на верување во самиот Господ Исус.Како што се денешните црви полни со ментални верници кои подржуваат девствено раѓање, Пролиената крв, одење во Црква и примање на Господова вечера, воопшто не се наново родени, исто беше проблем и во третото Време. Човековата вера не е доволна, тогаш и таа не е доволна ни сега. Неопходно е вера во Божјиот Син која доаѓа од срцето на човекот, така што тој може да добие од Господа славата во храмот направен не од човечки раце.

Ова беше жива вера. "Јас живеам во вера во Божјиот Син." Павле не рече дека тој живее по вера во Божјиот Син. Тоа беше верата во Синот Божји која му даде живот и го чуваше да живее во христијански победа.

Не, не негираа дека спасението е натприродно од почеток до крај. Тие се чуваат живи во вистинитоста на Неговото име и Неговата вера и Господ ги благослови и ги најде достојни на Него.

АНТИПА МОЈОТ ВЕРЕН СВЕДОК

Не постои забележано во Словото или во било која световна историја поврзано со

овој брат. Но, секако. Тоа е повеќе од доволно за да го направи Господ што го предвидел и знаеше. Тоа е повеќе од доволно за да се види неговата верност кон Господ, во живо Слово. Тој е христијанин. Тој го имаше името на Исус. Тој имаше вера во нашиот Господ Исус Христос, и тој беше еден од оние кои живееле низ него. Тој рече дека за зборовите на Јакова: "Не ја имајте со пристрасност верата на нашиот Господ Исус Христос." Исполнет со Светиот Дух и со вера, како што беше Стефан, не беше делумно и никогаш не се плашеше од никого. И кога се прогласуваше смртта на сите оние кои ќе го имаат Името и одат по верата во Исус Христос, имаше своја положба со оние кои не се свртеа. Да, тој починал, но како и Авел стана сведок од Бога (неговото име е напишано во Словото) и, и покрај тоа што тој е мртов, неговиот глас се уште зборува на страниците на Божјиот запис. Уште еден верен сведок однесен до неговиот починок. Но сатаната не триумфираше тогаш, како што не триумфира кога го уби Кнезот на Мирот, за тоа како е сатаната поразен на Крстот, исто така сега ќе вика крвта на Антипа и дури и стотици луѓе ќе го земат својот крст и ќе го следат.

КАДЕ Е ПРЕСТОЛОТ НА САТАНАТА

Од причина што ова е дел од песната за прославување на Духот е затоа што овие храбри војници на Крстот го победуваа сатаната право во средината на својота престолнина. Тие ја добија битката за Името и верата во Исуса право во кампот на лидерите на темнината. Што е огромна пофалба. Како хероите на Давид кои го нападнаа непријателот во кампот за да на Давид му донесат водата што ја гаснее жедта, па овие великани на верата ја нападнаа областа на земно упориште на сатаната и да проповедаат и поттикнувања донесувајќи ја водата за спасение на оние кои живееле под сенката на смртта.

Значи, колку што овие зборови се колку што е престолот на сатаната и на полето дел од Божјиот пофалби за Неговите избраници, тие, всушност, го отворија патот за обвинение на злото, кое има стекнато превласт во црквата.

Пергам: престолот на сатаната и живеалиште. За многумина, овие фрази се само слика наместо навистина историска. Но, тие се сигурно реално и историја што им оди во прилог. Пергам беше навистина Престолот и живеалиштето на Сатана. Тоа се случи на овој начин:

Оригиналниот Пергам не беше местото каде што сатаната (колку што човечките работи) се настанија. Вавилон се уште буквално и фигуративно беше неговиот штаб. Сатанска прослава потекнува од град Вавилон. Битие 10, 8 - 10: "Хус го роди Нимрода; а тој прв стана силен на земјата; беше добар ловец пред Господа Бога; затоа се вели: - добар ловец пред Господа како Нимрод - А почетокот на неговото царство беше: Вавилон, Орех, Аркад и Халне, сите во земјата Сенар. Битие 11, 1 - 9. "По целата земја имаше еден јазик и еден говор. А кога отидоа од исток, најдоа рамнина во земјата Сенарска, та се населија таму. И си рекоа муѓе себе: 'Ајде да правиме тули и на оган да ги печеме!' И имаа тули наместо камен и смола земјана наместо вар. Потоа рекоа: 'Сега да cosидаме град и кула, висока до небото; и да се здобиеме со име, пред да се растуриме по лицето на целата земја!' Тогаш Господ се спушти да го види градот и кулата, што ги sидаа синовите човечки. И рече Господ: 'Ете, еден народ се и сите имаат еден јазик, но еве што почнале да прават; и нема да се откажат да го направат тоа, што го наумиле. Ајде да слеземе и да им го збркаме јазикот нивни за да не се разбираат еден со друг што зборуваат!' И така Господ ги растури оттаму по целата земја, и престанаа да го sидаат градот и кулата. Затоа тој се нарече Вавилон, зашто таму го збрка Господ јазикот на целата земја и оттаму ги растури Господ по целата земја."

Бабел е оригинално име за Вавилон. Тоа значи забуна. Тој беше буквално основана од Хус, син на Хем, но стана кралската моќ и раскош под неговиот син, Нимрод, моќниот ловец. Нимрод, според описот на Битие 11, а исто така и со световната историја на својот распоред за да се постигне три нешта. Тој сакаше да се изгради силна нација, која тој ја направи. Тој сакал да ја пропагира своја религија, што тој ја направи. Тој сакаше да се направи име за себе, која се постигнува. Неговите достигнувања беа толку големи што царството на Вавилон година стана богата со злато меѓу сите светски влади. Дека неговата религија доби значење се докажува со фактот дека Светото Писмо целосно го идентификува со сатаната во Исаија. Поглавје 14, и Во Откровението. Глава 17 - 18. И историјата

може да докаже дека го поплави целиот свет и тоа е основа за секој систем на идолопоклонство и темата на митологија, иако имињата на боговите се разликуваат во различни делови на земјата, според јазикот на народот. Разбирливо е дека тој го направи името за себе и неговите следбеници се додека во оваа време (Исус не се открие на неговите браќа) тој ќе биде прославен и обожуван, но под друго име од Нимрод во храмот малку поинаков од онаа во које беше првично почитуван.

Затоа што Библијата не се занимава во детали за историјата на другите народи, неопходно ќе биде да пребарувате во античките евиденција за да го најдеме одговорот на престолот на Пергам кој стана сатанска религија на Вавилон. Главните извори на информации ќе бидат во евиденцијата на египетската и грчката култура. Причината за ова е дека Египет ја доби математиката од Халдејците и Грците ја добија од Египет. Поради тоа, што свештениците беа одговорни за проучување на овие науки, а од оваа наука се користеше и во религијата, но знаеме клучот за Вавилонската религија ја стекна својата моќ во двете земји. Точно е и тоа дека секогаш кога една нација беше во можност да освои уште еден народ, во свое време, религијата стана религија на победенетиот. Добро е познато дека Грците го имаа истиот знак на зодијакот и кај Вавилонците е пронајден во сопственост на египетската евиденција дека Египќаните го дадоа на Грците нивното познавање на политеизмот. Така тајната на Вавилон се ширеше од народ кон народ се додека не се појави во Рим, во Кина, Индија, па дури и во Северна и Јужна Америка, ние најдовме иста основна на прославување.

Античката историја е во согласност со Библијата дека оваа религија е вавилонска, секако, не беше изворна религијата на луѓето на почетокот на Земјата. Таа е првата кој имаше дојдено од изворна вера, но самата не е изворна. Историчари како што Вилкинсон и Маллет, убедливо докажаа од стари документи кои се користат за сите народи на вера во еден Бог, врховниот, вечен, невиден, која е Словото, Но, како што Сатаната секогаш е расипан, така што ги менува умовите и срцата на луѓето со цел да ја отфрлат вистината. Како и секогаш се обидел да го присвои прославувањето како да е Бог, а не слуга и створение на Бог, ја пресели прославата на Бог, со цел да ги привлече кон себе и да биде воздигнат. Тој сигурно ја постигна неговата желба да ја шири својата религија во светот. Бог ја гарантира веродостојноста дека во посланието до Римјаните: "Дури иако Го познаа Бога, тие не го славеле како Бог, се додека тие станаа суетни во своите мисли, и низ мракот на срцето прифатени оштетени религија до степен до кој тие им се поклонуваа суштества, а не на Создателот." Се сеќавам, сатаната е Божјо создание (Син на Зората). Затоа, наодите од она што некогаш беше широко распространето меѓу луѓето на вистината, и една е вистината, но подоцна дојде ден кога огромна група се одврати од Бога и се шири низ светот пеколот во форма на обожување. Историја поткрепи дека тие биле од племето на Сем, кој стоеше со непроменлива вистина беа во цврста опозиција на оние на кои Хем се сврте настрана од лаги и вистината ѓаволска. Нема време да се вклучиме во дебатата за тоа, тоа беше воведена само за да може да се види дека има две религии, само две, и злото стана широко распространета низ целиот свет.

Во Вавилон, монотеизам се претвори политеизмот. Во овој град на пеколот на лага и пеколот на тајни застанал против Божјата вистина и Божјата тајна. Сатаната навистина станал бог на овој свет и побара прославување на оние кои биле измамени од него да веруваат дека тој навистина е Господ.

Политеистичка религија е непријател започнува со Троиствена доктрина. Тоа беше начин да се врати таму во антиката каде ја добија идејата за "еден Бог во три лица." Како чудно што нашите современи теолози не забележале, но очигледно измамени од сатаната исто како што биле нивните предци се уште веруваат во три лица во Бог. Дозволете ни да се прикаже само едно место во Писмото кое е извор за оваа доктрина. Зарем тоа не е чудно што додека потомците на Хам отидоа по својот пат во сатанска прослави во која беше вклучен на основниот концепт на три Бога, дека нема ни трага од потомците на Сем поверува во такво нешто? Зарем не е чудно што Евреите верувале, "Чуј Израиле, Господ, вашиот Бог е еден Бог", а ако имало три лица во Бог? Авраам, потомок на Сим, во пост. 18, видов само еден Бог со два ангели.

Значи, како беше тогаш изразено ова тројство? Тоа е изразено како рамностран триаголник, исто како што е искажано во Рим денес. Изненадувачки, Евреите немаа

таков концепт. Значи, кој е во право? Евреите или Вавилонците? Во Азија политеизмот и идеата за три богови во Еден дојде во форма со три глави на едно тело. Изразени како три интелигенции. Во Индија, тие имаа срце за да го изразат, како еден Бог во три форми. Значи, тоа е навистина како модерна теологија. Во Јапонија, постои голема Буда со три глави, како онаа што е претходно опишано. Но, повеќето од сите индикации на оној кој изложува троиствена концепција на Бога, Троичната форма: 1. Старецот кој го симболизира Бог Отецот. 2 круг, кој е во мистериите означеното "семе", што пак значи Синот. 3-ти крилја и опашка на птица (гулаб). Ова беше доктрината на Отецот, Синот и Светиот Дух, три лица во Бог, вистинска тријада. Истото може да се види во Рим. Па, дозволете ми да ве прашам повторно, не е ли чудно што ѓаволот и неговите слуги, всушност, имааа повеќе вистина откриена од таткото на верата (Авраам) и неговите потомци? Зарем не е чудно што овие обожаватели на сатаната знаеле за Бог од Божјите деца? Значи ова е она што современите теолози se обидам да ви кажам кога ќе зборуваме за Троица. Само се сеќавам од сега на ова едно нешто: тие се во евиденција и тоа е факт - сатаната е лажец и татко на лагата, и кога тој доаѓа во светло, тоа е уште една лага. Тој е убиецот. И неговата доктрина на тројството руинира народи и ќе ја уништи Исус кој доаѓа.

Според историјата, тоа нема да биде долго за овој концепт на Отецот, Синот и Светиот Дух, да се промени. Сатаната чекор по чекор, предводен од невистината. Развиконцептот на Божество сега: 1. Вечен Татко, 2. Духот Божји воплотен во човечка мајка. (Тоа ги охрабрува да размислуваат?) 3. Божествен Син, плод на таа инкарнација (семето на жената).

Но ѓаволот не е задоволен. Уште се не постигна славејќи се, освен индиректно. Затоа, земајќи ги луѓето подалеку од вистината. Преку своите тајни то откриваа дека од времето на големиот невидливи Отец Бог не се однесува на човечките работи, но за нив молчи, тогаш следува дека е можно за да го прослават во тишина. Всушност, тоа значи да се игнорира колку што е можно, ако не целосно. Оваа доктрина, исто така, се шири низ светот и само денес во Индија може да се види дека храмот на големиот Создател, Немиот Бог.

Од тоа не е неопходно да се величаат татко Создателот, тоа е само природно и дека прославата се претвори "Мајка и дете", како предмет на обожување. Во Египет имаше истата комбинација на мајка и син наречен Изида и Озирис. Во Индија беше Иси и Исвара. (Забелешка на сличноста на имињата дури.) Во Азија беше Кибеле и Деоиус. Во Рим и во Грција го следеле примерот. И во Кина. Па, замислете, на изненадување на некои римокатоличките мисионери како што влегоа во Кина и најдоа таму Госпоѓа и дете со зраците на светлината која зрачи од главата на бебето. Што ќе биде бројката би можела лесно да се замени со онаа во Ватикан, освен за разлика на некои црти на лицето.

Тоа би требало да биде да се најде оригиналната мајка и дете. Оригиналната божица-мајка на Вавилон била Семирамис кој беше наречена Реа во источните земји. Во своите раце имаше син, кој, иако бебе беше опишан како висок, силен, убав и особено привлечен за жените. Во Езек. 8, 14 се нарекува Тамуз. Кај античките писатели бил наречен Бахус. Кај Вавилонците бил Нинус. Причината за тоа е претставен како бебе во раце, а сепак го опиша како голем и моќен човек е тој што е познат како "маж - син". Една од своите титули е "мажот на мајката" и во Индија, каде што две од нив се познати како Исвара и тој (сопругот) беше претставен како бебе на градите на својата сопруга.

Дека овој Нинус Нимрод во Библијата можеме да кажеме се споредува историјата со описот во книгата Битие. Помпеј, рече, "Нинус, асирскиот цар, го смени античкиот умерен начин на живот, желбата за освојување. Тој беше првиот кој водеше војна против своите соседи. Тој победи против сите народи од Асирија и Либија овие луѓе не знаеа за уметноста на војната." Диодор вели, "Нинус е најстар од асирските цареви споменати во историјата. Бидејќи бил во воинствена диспозиција, ригорозно обучи многу млади луѓе на вештините на војувањето. Потчинување под себе додека Вавилон уште не беше градот Вавилон." Така можеме да видиме дека овој Нинус почнал да станува голем во Вавилон, изграден од Вавилон и Асирија, станувајќи негов цар, а потоа продолжи да проголтува други огромни територии, каде што луѓето се неквалификувани во војна и живееле на умерен начин, како што рече Помпеј. Па во Битие 10, говорејќи за царството на

Нимрод, вели: "На почетокот неговото царство било Бабел, Ерех и Аццад, сета земја Сенар Од таа земја тој отиде во Асирија, каде што ја изгради Ниневија и Халах, и така натаму." Но преведувачи грешат преведување Асур како именка за него е глагол и Халдеа значи "зајакне". Затоа, тоа беше Нимрод, кој ја зајакна (тој го основал своето кралство со изградба на првата светска војска тие беа обучени во обука на камп за обука, и преку напорите на лов) отиде подалеку Сенар со силна војска и ги покори народи и изгради такви градови како Ниневија, кој беше именуван Според него, како и денес, главниот дел од урнатините на градот наречен Нимруд!

Бидејќи сме откриле кој беше Нинус, тоа е потребно за да дознаете кој бил неговиот татко. Според историјата беше Бел, основачот на Вавилон. (Значи, тука треба да се напомене дека тоа е Бел основан во смисла дека тој започна целата оваа движење, но син, Нинус, беше оној кој го основал и бил првиот цар итн) Но, според Писмото, таткото на Нимрод беше Хус: "И Хус го создаде Нимрод." Не само што е тоа така, но сметаме дека Хем е роден од Хус. Значи, во египетска култура Бел беше наречен Хермес, и Хермес значи "син на Хем." Според историјата Хермес бил големиот пророк на идолопоклонството. Тој беше преведувач на боговите. Друго име, кој беше наречен беше Меркур. (Прочитај Дела 14, 11 - 12)

Хигиније за овој Бог, кој беше различно познат како Бел, Хермес, Меркур итн, вели ова: "Бидејќи луѓето живееле под власта на Јов (не римскиот Јове, но Јехова на евреите, кој датира од пред римската историја) без градови и без закони, и сите се зборува еден јазик. Но, по Меркур (Бел, Хус) ги интерпретира говорите на луѓе (во кој преведувачот се нарекува херменевтика) е истото лице е дистрибуирано на нацијата. Тогаш почна да раздор." Ова покажува дека Бел или Хус, татко на Нимрод, кој првично беше водачот кој го доведе народот до вистинскиот Бог и да ги охрабри луѓето како "преведувач на боговите" да се земе друг облик на религија. Тој ги повика да продолжат со кулата која всушност била изградена од страна на неговиот син. Дека дискот е она што ја донесе конфузија и го делат народот, така што тој бил истовремено "преведувач и збунувач".

Хус, тогаш, беше во систем на таткото многубожец и кога луѓето се поклонија на луѓе, тој е, се разбира, стана татко на боговите. Така, Хус бил наречен Бел. И Бел во римската митологија бил Јанус. Тој е прикажан како што има две лица и носеше маска со која тој ги збунуваше и "дисперзираните" луѓе. Овидиј пишува дека Јанус си рекол: "Древните ме нарекао Хаос." Затоа, сметаме дека на Хус и Библијата, изворните бунтуваат против монотеизам, меѓу древните бил наречен Бел, Белус, Хермес, Јанус, итн.. Наводно луѓето од боговите донесоа откровенија и толкувања. Притоа предизвикаа гнев Божји расфрлани на народот, со поделба и конфузија.

Досега видовме од каде доаѓа политеизам или прослава на многу богови. Но ќе забележите дека ние, исто така, споменувавме еден човек по име Хус, кој ја доби титулата "татко на боговите"? Дали ќе ја забележите тука старата тема на античките митологии дека боговите се поистоветуваат со луѓето? Тоа е од таму доаѓа од прославата на предците. Па ние од историјата дознавма за прославување предци. Така едноставно можеме да размотриме една историја и да откриеме за славење на предците. Бидејќи, е изложено дека Хус воведе славење на три Бога: отецот,синот и духот. Три бога кои беа сите три равноправни. Но тој знаеше за доаѓањето на женското семе, така да во таа приказна мораше да се појави жена и нејзиното семе. Тоа се оствари кога почина Нимрод. Неговата сопруга, Семирамида се проглас себе си мајка на синот и истои така мајка на боговите. (Исто како што во римската црква се поклони на Марија. Тие тврдат дека е без грев). Таа (Семирамис) повика Нимрод беше "Зероашта", што значи "ветено семе на жената".

Но не многу долго после тоа, жената почна да привлекува повеќе внимание отколку на син, а наскоро таа беше тој оној што беше претставен на подножјето газењето на змија. Тие ја нарекува "кралица на небото", и ја направија божество. Како како денес кога Марија, мајката на Исус, воздигната до бесмртноста и од септември 1964 година, ватикански совет се обидува да и даде на Марија карактеристично што не се одржи, бидејќи сака да се нарече "Марија Посредница", "Марија, Мајката на сите верници" или "Мајка на Црквата". Ако некогаш имало во религијата вавилонска прослава на предци, тоа е религија на Римската црква.

Тоа не е само прослава на предцишто започнало во Вавилон, но исто така и на прославата на природата. Тоа беше во Вавилон богови се идентификуваа со сонцето

и месечината, и така натаму. Главниот предмет во природата е сонцето што се стреми да обезбеди светлина и топлина и давање на човек и изгледа како огнена топка на небото. Затоа, главниот бог на сонцето бог што го нарекувале Ваал. Сонцето е често претставено како огнен круг, а наскоро и околу тој пламен се појавува змијата. Кратко време змијата стана симбол на сонцето, а со тоа и фалена. Затоа, е исполнета желбата на срцето на Сатаната. Тој беше славен како Бог. И востановен е Неговиот престол. Неговите робови се поклонуваа на него. Во Пергам славеле во форма на жива змија. Дрвото на знаењето Доброто и Злото, сега симболизиран во форма на живи змии, не само што ја завел Ева, но поголемиот дел од човештвото.

Но, како што стана Пергам престолот на сатаната престолот беше и Вавилон? Одговорот повторно е во историјата. Кога Вавилон падна под Мидјаните и Персијците, свештеник-крал Атал побегна од градот и отиде во Пергам со неговите верски мистерии. Таму тој го крена своето царство надвор од Римската империја и успеваше под заштита на ѓаволот.

Ова е многу краток преглед на историјата на религијата и вавилонското пристигнување во Пергам. Многу прашања, без сомнение, остануваат неодговорени и многу повеќе, без сомнение, да се каже да се направи пред нас, но тоа не е намена на една студија на историјата, туку има за цел да биде од помош на проучување на Словото.

ОБВИНЕНИЕ

Откровение 2, 14 - 15: "Но малку сум против тебе, зашто имаш таму некои, што го држат учењето на Валаама, кој што го учеше Валака да ги наведе на грев синовите Израилеви, та да јадат жртви идолски и да блудствуваат. А имаш и некои, што го држат учењето на николаитите, кое го мразам."

Во оваа возраст на Пергамон Господ ги обвинува две учења кои Тој ги мрази: 1. Доктрината на Валаама која донесе идолопоклонство и грешна развратност во Израел на Ваал, и 2. на доктрината на николаитите, кој е во Ефешко време беше едноставно во дела. Поврзете го со фактот дека тој го нагласи Пергам како седиште на Сатаната и е многу лесно и правилно да се заклучи дека религијата на Вавилон некако стана помешана со христијанството.

Значи ова не е само претпоставка, но историски факт што ни ќе се покаже во историјата од страна на враќање на околу 36 години по Христа и се приближуваме на Советот на Никеја во 325 година од христијанската ера. Кога Христијаните (главно Евреи од раѓање) беа расфрлани од Ерусалим, тие поминуваа проповедајќи го Евангелието, особено во синагогите. Затоа, на секои три години, или околу 36 години по Христос, евангелието во Рим и тие да ве однесе Јуниј Андроник кои се под Рим. 16, 7 беа апостоли. Пред неколку години им цветаше дело до постојани меѓусебни расправии Евреите уште не се охрабрија и императорот Клавдиј реши да се протераат од Рим. Со протераните Евреи од тој град практично е скршен 'рбет и мала црква. Можеби дури и старешините беа Евреи и затоа замина. Стадото ќе биде без надзор и бидејќи зборот не беше напишана како водич, ова мало стадо ќе биде многу лесно да талкаат надвор или биде поплавени со филозофите од паганите од тоа време. Со сурови волци што демнат и објавени во духот на антихристот во историјата сметаме дека оваа мала црква во Рим безнадежно е назад во старите гревови и почна да воведува пагански церемонии под христијански имиња.

Како период на прогонство траеше 13 години, основачите на Јуниј и Андроник не се вратија до 54 години по Христа. Замисли нивните хорор изнаоѓање на црква со наслов кој беше очаен незнабожец. Во црквата се жртвениците, кои се поставени темјани и да се слави по пагански обреди. Потврдија водачи на црквата не може да се пристапи, така се и неколку кои се обидоа да останат верни за да започне нова црква или друга црква во Рим. Бог милостиво работел кај нив од страна на знаци и чуда, така што почна третата црква. И покрај тоа што на првата црква била како паганска а не врз христијанското во својата прослава, тие не сакаат да се откажат од своето име останаа и натаму остануваа на првата римската црква - Римокатоличката црква.

Значи, повеќето од нас имаат неправилна Идеја дека секој и сите оние кои се нарекуваат себеси христијани да бидат цел на пеколот и, следствено, главното влијание на државата и тиранија. Но не е така. Ова е првата црква започна во

броеви, така напредува и да се размножуваат на царевите и разни претставници на владата всушност фаворизирана е таа црква од политички причини. Затоа, кога лидерите на почетокот на црквата во Рим се наоѓаат во љубов, ја искористија можноста да се свртат кон Владата против вистинските верници и побара нивно прогонство, освен ако тие не додат во нивното стадо. Еден таков епископ на првата црква од Рим беше Аницетус кој живеел во вториот век и е современик со Поликарп. Кога Преподобен Поликарп слушнал дека првата христијанска црква во Рим била вклучена во паганските церемонии и се расипа вистината на Евангелието, тој отиде таму за да ги преколнува да се променат. Тој ги видел нив како се поклонуваат пред слики именувани по апостоли и светци. Ги виде како палат свеќи и темјан на олтарот. Тој го видел како прославуваат Пасхата под името Велигден, каде што подигаа леб во облик кој укажуваше почитување на Богот на сонцето а потоа излеваа вино како жртва на боговите. На тој застарен светец, кој патуваше 2500 километри не можеше да го спречи нивниот пад. Бог зборува преку него исто како што беше оставајќи го, "Ефрем е во брак со неговите идоли, пушти го" Осија 4, 15. Поликарп никогаш повеќе не се врати.

По Аницетиус беше зол епископ на Рим наречен Виктор. Тој воведе уште пагански празници и церемонии во првата Црква, а исто така отиде со својата моќ за да го убеди вистински христијански цркви да ги вклучат истите идеи. Тие не би го направиле како што се бара, па ги наговори владини претставници да се прогонуваат верниците, повикувајќи ги на судот, ги фрли во затвор, па дури и во смртта многумина. Таков пример на грди неговите дела се наоѓаат во историјата каде што царот Септимиј Север беше наговори од Калист (пријател на Виктор) да ги убие 7000 во Солун, бидејќи овие вистински верници го прославија Пасха според Господ Исус, а не на обожување на Астарта.

Веќе лажна лоза ја пушти својата лутина врз живиот Бог со убивање на избраните, дури и како и неговиот предок, Каин, го убил Авел.

Вистинската црква се обидуваа да ја добие првата Црква за покајание. Таа то не сакаше да го стори. Со тоа се зголеми во големина и влијание. Таа се зафати со постојана кампања за дискредитација на вистинското семе. Тие тврдеа дека тие и само тие беа вистински претставници на Господ Исус Христос, и се фалеа со фактот дека тие беа оригинална изворна црква во Рим, и само тие беа Првата црква. Всушност тие беа прва црква, и навистина тие се.

Така, со времето на трето доба црква имаме две цркви го носат истото име, но со горчлив разлика помеѓу нив. Едната се оддалечила од вистината, се омажила со идоли и нема живот во неа. Таа е хибридизирана самата и знаците и се на смрт, (не е живот). Таа е моќна со многу членови. Таа е фаворизирана од страна на светот. Другата е малку прогонувана група. Но, таа го следи Словото, и знаци. Болните се исцелени и мртвите воскреснуваат. Таа е жива со животот и Словото Божјо. Таа не го сака нејзиниот живот, но ги држи до своето име и Неговата вера дури и до смрт.

И така страшно гонење на службениот Рим падна врз вистинските верници додека не стана Константин и даде слобода на верско обожување. Се чини дека има две причини зошто оваа слобода беше дадена. На прво место разни добри императори не дозволија прогон, но кога тие умреа, кои ги наследија тие кои ги убиваа христијаните. Тоа беше толку бесмислено дека конечно дојде до јавно внимание дека христијаните треба да бидат оставени сами на себе. Втората и најдобра забележана причина е тоа што Константин имал многу тешка битка пред него во превземањето на контрола на империјата. Една ноќ во сон виде бел крст се појави пред него. Мислеше дека тоа му е предзнак дека ќе победи во битка ако Христијаните се молат за негова победа.. Тој им вети слободата за нив во случај да победи. Тој е победник и слободата на обожување е доделена со указ на Нант 312 по Христос дадена слобода на пославување.

Но оваа слобода од прогон и смртта не беше дарежлива како што првично се чинеше. Константин бил сега патронот. Неговиот интерес како покровител беше малку повеќе од набљудувач, бидејќи се вели дека црквата потребна е во неговата помош во своите работи. Тој ги видел нив не се согласуваа за различни прашања, од кои се вклучи Арij, епископ Александар, кој ги поучувал своите следбеници дека Исус не е Бог, туку дека е создаден од Бога. Западната црква имала спротивно мислење, верувајќи дека Исус е самата суштина на Бога, и тие рекоа: "еднаков е со Отецот." Со овие прашања заедно со наметнување на паганските церемонии во

прославата царот повика на Никејскиот собор 325 години со мислата дека ќе се соберат сите групи, каде што тие ќе можат да ги надминат своите разлики и да се дојде до заемно прифатливо решение и сите да бидат единствени. Не е чудно тоа што и покрај тоа што го започна со Константин тоа не умре, но е многу живо и денес како "Светскиот совет на црквите"? И каде што тој не успеа вистински да постигне ќе се постигне во овој ден преку екуменско движење.

Па ова мешање на државата во црквата глупаво нешто за светот не ја разбира вистината што е во Словото или начините на црквата. Па, многу по одлука на советот за Ариј,Царот по две години ја поништува уредбата и многу години лажно учење на Ариј е утешителна стапица луѓе.

Но Господ навистина предвиде дека црквата и државата се заедно. Само името на Пергам значи "целосно во брак." И навистина државата и црквата биле во брак, политиката и религијата беа обединети. Потомството од бракот обично се најстрашните хибриди на светот досега што никој не видел. Во нив, тоа не е точно, но сето зло на Каин (првиот хибрид) е.

Тие се во оваа време на државата и црквата се венчаа не само, на првата црква официјално поврзанисо вавилонска религија. Сега сатаната имал пристап до името на Христос и на прославата беше воздигнат до престолот како Бог. Со помош на црквата и државна помош наследил убави градби кои се наредени жртвеници од бел мермер и ликови на починати светии. И тоа е во оваа возраст на "sверот" во Откровение. 13, 3, кој беше смртно ранет (паганската Римска империја) се врати во живот и сила како "Светото римско царство". Рим е толку материјалистичка нација, многу исцрпена и наскоро ќе биде целосно исцрпена, но тоа не е важно, бидејќи тоа е верска империја да се задржи на врвот на светот со кои се регулира од внатре, а надвор ќе бараат да го стори тоа.

Дозволете ми да ви ја кажам точната вистината на Светото Писмо на ова прашање затоа што тие не сакаат некој да мисли дека ќе го дадам моето откровение - оној кој не се најде во Библијата. Даниил. 2, 31 - 45: "Твоето видение, царе, е вакво; ете, некаков си голем, огромен беше тој лик, стоеше пред тебе во голема светлина, и погледот му беше страшен. Главата на тој лик беше чисто злато, градите и рацете од сребро, додека стомакот и бедрата негови беа бакарни. Потколениците железни, а нозете дел железни, дел глинени. Ти го гледаше, додека еден камен не се откачи од планината сам, удри во идолот, во неговите железно - глинени нозе и го скрши. Тогаш заедно сè се раздроби: железото, глината, бакарот, среброто и златото станаа како прав на летно гумно; ветрот ги однесе, и трага од нив не остана, а каменот што го разби идолот стана колема планина и ја исполни целата земја. Ете, тоа е сонот, а сега да кажам пред царот и што означува тој. Ти царе, цар над царевите, кому небесниот Бог му подарил царства, власт сила и слава, и во рацете твои ти ги предал сите човечки синови, каде и да живеат тие, сите sверови земни и птици небески и те поставил за господар над сите нив, - ти си таа златна глава. По тебе ќе се крене друго царство, помало од твоето, а и трето царство, бакарно, ќе владее над целата земја. А четвртото царство ќе биде цврсто како железо; оти како што железото троши и дроби сè, така и тоа железо што крши сè, ќе дроби и ќе уништува. А тоа што си ги видел нозете и прстите на нозете направени дел од грнчарска глина и дел од железо, тоа царство ќе биде разделено и во него ќе остане само нешто од цврстината на железото, бидејќи си видел железо, измешано со грнчарска глина. И како што прстите на нозете беа дел од железо, а дел од глина, така и царството ќе биде делум силно, а делум слабо. А она, пак, што си видел железо, измешано со грнчарска глина, тоа значи дека тие преку човечкото семе ќе се измешаат, но нема да се слеат едно со друго, како што железото не е слеано со глината. И во деновите на тие царства небесниот Бог ќе подиегне царство кое нема да се разруши никогаш, а тоа царство нема да биде предадено на друг народ; тоа ќе ги победи и разруши сите царства, а само тоа ќе остане вечно. Бидејќи ти виде дека каменот што падна од планината сам, го раздроби железото, бакарот, глината, среброто и златото. Великот Бог му даде на царот да разбере што ќе се случи потоа. И верен е тој сон и точно е неговото толкување!" Во ова се открива точен опис на иднината, исполнета историја која беше пророкувана да дојде на земјата од времето на Даниел додека Исус дојде и да владее како Синот Давидов. Што е познато како "период на народите". Внатре, таа имаше четири историски делови кои беа познати од страна на доминантната империја во секој

дел: вавилонски, медиуми - персиски, грчки, романски. Најголемата и апсолутна монархијата беше вавилонската која беше означена како златна глава. Следна беше одбележана Персија која, како што историјата го потврди, навистина беше помалку позната и типизирана како градите и рацете од сребро. Таму следеше грчкато време чиј крал бил најбрилијантните на војсководци на светот досега не видел, па затоа е соодветно типизирани како стомакот и бедрата од бакар. Таа беше помалку славна од другите две кои претходеа. Конечно дојде последната Царство, кое било Римското царство типизирани како нозете и стапалата. Но, додека поранешното царство типизирани како (чисто злато, сребро и бронза), ова последна империја била чисто железо само во неговите нозе, бидејќи кога станува збор за нозете е мешавина на железо и глина, и руда и земјата едноставно не се мешаат и не произведуваат стабилност и сила. Но, не само што е тоа така, но она што е многу зачудувачки дека последната империја (римска) стојат во неговата необична "мешана држава" додека не се врати Исус.

Ова е Железната Римска Империја (железо покажува сила и голема деструктивна сила против отпор) треба да се состои од два главни дела. Сигурно беше за империјата буквално се подели на две - исток и запад. И двајцата биле многу моќни рушеле се што им беше на нивното пат.

Но, како што славата и силата на сите империи не успеваат, па и ова царство и, исто така, почна да се влошува. Затоа, Рим падна. Пагански царскиот Рим веќе не е железо. Бил ранет до смрт. Рим сега тоа не може да го отфрли. Тоа веќе беше готово. Значи, светот на мислата. Но дека светот не е во ред бидејќи главата (Рим) иако ранет не беше смртно ранета. (Wuest, превод од Откровение 13, 3: "И видов, дека една од главите негови како да беше смртно ранета, но таа смртна рана му заздраве. Тогаш се зачуди целата земја и тргна по sверот; и му се поклонија на змевот, кој што му беше дал власт на дивиот sвер.")

Луѓето гледаат во Рим. Гледање на италијанскиот народ. Додека гледањето не сфаќаат дека Рим, со своите строги лимити, онаму каде папата има вистинска територија што е нивното поле, буквално нација во земјата и доби амбасадори. Папски Ватикан (тој дури и се нарекува вечниот град - како богохулно) сега се одржува од религија уште повеќе квалификуван отколку од паганскиот РИМ силата на ЧИСТА железо. Рим доби нов закуп на живот кога Константин ја приклучи црквата и државата и на единството на сила за поддршка. Духот што мотивира паганскиот Рим е истиот дух што сега го мотивира лажниот христијански Рим. Можете да видите дека тоа е така затоа што сега знаете дека четвртото царство никогаш не престана да постои, едноставно само го променија во неговата надворешна структура.

Откако Советот на Никеја ја претвори политичката моќ на црквата во Рим, се чинеше дека нема ограничување за која првата христијанска црква не би отишла. Името христијанин, кој првично донесе прогон, сега тоа стана име на прогонители. Тоа е во оваа време на Августин (354. до 430.) изложија правило дека црквата треба и мора, доколку е потребно, да употреби сила за да ги носат своите деца назад кон патот и дека еретиците и отпадници можат да бидат убиени во согласност со Божјото Слово. Во контроверзии Донатист напиша: ... "Навистина тоа е подобро што луѓето се водат со учење да Го слават Бога, но за да бидат принудени од стравот и казнување или болка, но тоа не значи дека поради тоа што прв пат создаваме подобри луѓе да затоа, оние кои не му се покоруваат да се игнорираат. Бидејќи многумина увидеа корист (како што секојдневно докажавме и докажуваме со вистинско искуство) Што првин беа присилени со страв или болка а покасно се влијаеше со научување, да можат на дело да спроведат тоа што го научиле од зборовите... додека тие водени од љубов беа подобри, но сигурно бројот на тие кои беа водени од стравот беше поголем. Кој може да не сака повеќе од Христа кој го положил својот живот за стадото? Сепак откако Петар и другите апостоли беа повикани само од зборовите, кога дојде да го повика Павле, Тој не го присили сос својот глас, туку со својата сила го тресна на земја и, да би можел со сила да доведе еден кој беснееше во темнината на неверување да сака светло во срцето, првин го удри со физичко слепило во очите. Зошто тогаш црквата не би требала да користи физичка сила кон своите изгубени синови да се вратат? Самиот Господ рекол: 'Излези на пат помеѓу живите и принуди ги да влезат.' Притоа, ако силата што ја примила црквата е Божанско одредена во своето време низ религиозен

карактер и верба на кралевите биде инструмент на тие кои се најдени на патиштата и меѓу живите- т.е кривоверниците и расколниците- присилени да влезат, нека не се жалат што се присилени.”

Тоа е брзо растечка жед за крв. Лажната лозата во Шпанија сега го користи царот Максимус за да се приклучи на нападот на вистинските верници кои се со мене и го имаат Словото, и знаци и чуда. Па Бишоп Итакус (385) донесе некои во Тревес. Тој ги обвинети за вештерство и неморал и многу биле погубени. Против кои протестираа Мартин Турс и Амвросиј Милански и залудно го молеа да престане со прогонот. Кога прогонството продолжи овие двајца епископи одбија да соработуваат со владиката Хидатусоом и со другите како него. Изненадувачки, но Синодот во Тревес ги одобри убиствата.

Од тогаш па натаму, особено во текот на средниот век, ќе видиме на децата на телото да ги гонат и да ги уништуваат на децата на Духот, иако двете тврдат дека имаат еден татко, како што беше во случајот на Исмаил и Исак. Затемнува темнината на духовна трулежност а вистинската светлина Божја ќе згасне, додека таа е со толку многу низок интензитет. Сепак, Божјото ветување ќе важи: “Светлината свети во темнина, и темнината не може ништо да и стори.”

Значи, до сега не сум ги презентирал елементите во историјата дека ветив да се покријат, а тоа е мешање на религијата Нимрод и христијанската религија. Ќе се сеќавам дека Атал избега од Вавилон во Пергам и израсна неговото царство надвор од дофатот на римската Империја. Тоа има подем со години, негувана од богот на овој свет. Атала го следеше серија на кралевите, свештениците до владение на Атала Трети кога од причини познати само на Божјиот суверенитет го остави царството на Рим. Тогаш Јулиј Цезар ги зеде двата царства физички и духовно за тоа стана папа Максим со вавилонска религија и затоа бил свештеник - цар. Тоа се следните Наслови наследени императори се до времето на Максим Трети. Според историјата Стивенс е, тоа беше тогаш папата што ја презеде власта на царот и го отфрли и денес во светот се 'уште е папата и тој е навистина понтиф Максим. Тој носи тројна круна и престојува во Рим. И во Откровението. 17 Бог повеќе не се однесува на Пергам како престолот на сатаната и вели дека таму пребива сатаната. Не, престолот соба веќе не е во Пергам, тоа е тајна Вавилон. Тоа не е во Вавилон, но во тајниот Вавилон. Тоа беше во градот на седум ридови. Нејзината глава е антихрист, бидејќи тој ја узурпира позицијата на Христа, Кој е единствен застапник и единствениот кој може да ги прости гревовите. Да, Папата понтиф Максим е со нас денес.

ДОКТРИНА НА НИКОЛАИТИТЕ

Окровение 2, 15: “А имаш и некои, што го држат учењето на николаитите, кое го мразам.”

Се сеќавам дека ги претставив во Ефешко Време Николаитите дека зборот потекнува од два грчки збора настана победа и Лао што значи народот. Николаит значи “да се освои народот”. Значи, зошто е тоа такво ужасно нешто? Тоа е страшно, затоа што Бог никогаш не ја става Неговата црква во рацете на еден избран лидер кој се бави со политика. Тоа е Неговата црква под грижата на Бог е сигурна, продуховени луѓе кои живеат од Словото, водечките луѓе кои не хранат со Словото. Тој не ги дели луѓето на класи, така како што светштеник ја води толпата. Точно е дека раководството е свето, а од друга страна, како мора да биде на целата заедница. Исто така, не постои место во Словото каде свештеници или службеници посредуваат меѓу Бога и луѓето, и не постои место каде што тие се одделени во нивната прослава на Господ. Бог сака сите да Му служат заедно. Николаитизмот уништи правила и наместо да ги раздвојува службите од луѓето и ги прави лидери на врховните господари наместо слуги. Значи оваа доктрина, всушност започна како дело во првата возраст. Се чини дека проблемот лежи во два збора: “старци” (советот на старци) и “чуварите” (епископи). Иако Писмото покажува дека во секоја црква има неколку старци, како (Игнатиј меѓу нив) почна да поучува дека идејата на владиката да некој со приоритет или орган и управување на старците. Па, вистината е дека зборот “постариот” значи старешина, додека зборот “епископ” значи служба на истиот човек. Постариот човек. Епископот е во служба на човекот. “Старецот” е секогаш и секогаш ќе се однесува само на хронолошката возраст на еден човек во Господа. Тој е учител, а не поради тоа што е избран или именуван,

итн, но поради тоа што е постар. Тој е позрел, обучен, не ново преобратен, сигурен, бидејќи на искуство и долгорочни сертификати за своето христијански искуство. Но, не, владиците не се држеа за писмата на Павле, но тие отидоа во случај на Павле кога ги повика старешините на Ефес во Милет во Дела 20. стих 17. Во списот се наведува дека се прозвани "Старешини", а тогаш во 28. стих се прозвани Надгледници (Бискупи). Вие сте епископи (без сомнение политички ум и сакате моќ) инсистираа на тоа дека Павле мислел дека "чуварите" беа повеќе од локалниот старец со официјални функции само во својата црква. За нив, епископ е сега еден со проширена надлежност во текот на многу локални владатели. Таков концепт не беше ниту пак историски и библиски, иако човекот како Поликарп се тргна од таква организација. Така, она што започна како парче во првата возраст беше буквално доктрина, така што е денес. Епископи уште тврдат дека имаат моќ да владеат со народот и ги третираат како што сакаат со ставање на нив во служба. Оваа негира раководство на Светиот Дух, Кој рече: "Одвојте ми го Павле и Барнаба за делото за кое ги повикав!" Ова е анти-Словото и анти-Христос. Матеј 20, 25 - 28: "Но Исус, кога ги повика, им рече: "Знаете дека кнезовите народни владеат над народите, и управниците господарат над нив; меѓу вас, пак, нека не биде така; а кој меѓу вас сака да биде поголем, нека ви биде слуга; и кој сака меѓу вас да биде прв, нека ви биде слуга; како што и Синот Човечки не дојде да Му служат, туку дојде да послужи и да ја даде душата Своја за откуп на мнозина." Матеј 23, 8 - 9: "А вие, немојте да се наречувате учители, зашто еден е вашиот Учител - Христос, а вие сте сите браќа; и никого на земјата не викајте го свој татко, оти еден е вашиот Отец, Кој е на небесата."

Да се направи ова појасно, затоа го објаснивме Николаизмот на овој начин. Се сеќавам дека во Откровението. 13, 3 вели: "И видов една од неговите глави, како да беше смртно ранета, но неговата смртоносна рана беше исцелена, и на сиот свет тргна по sверот." Па, ние знаеме што повредената главата беше паганската Римска империја, дека е голема политичка светска сила. Овој основ воскресна како "Римокатоличката духовна империја". Па внимателно. Каков е политички и паганскиот Рим, што беше основа за неговиот успех? "подели и пресуди." Кој беше семето од Рим - раздели па владеј. Ги раскина со железни заби и ги проголта. Тој кого тој ги искина и ги проголта не можеше да воскресне како кога тие уништени во Картагина и го посипа со сол. Тоа беше кога тој стана како лажна црква, останале исти железото семето и политиката на неговото - раздели па владеј. Тоа е Николаизмот и Бог го мрази.

Така, е добро познат историски факт е дека кога оваа грешка се вовлече во црквата, луѓето почнаа да се натпреварува за услугата на владиката со резултат дека оваа позиција е дадена на повеќе образовани и материјалистички ориентирани и политички ориентирани луѓе. Човечкото знаење и програма започна да го преземе местото на Божествената мудрост, и Светиот Дух веќе не делува. Тоа е навистина трагично зло, затоа владиците почнаа да тврдат дека не е потребно транспарентно христијанскиот карактер на проповедањето на зборот не е во служба на церемонијата во црквата, бидејќи тие беа важни елементи на церемонијата. Ова им овозможи на злите луѓе (заводници) кога се раскинува стадото.

Со подемот на човечкото доктрината на бискупи на едно место не е дадена во Светото Писмо, следниот чекор е споделувањето на наслови, кои прераснаа во една верска хиерархија; затоа што наскоро имало архиепископи над епископи и кардинали во текот на архиепископи и од време на Бонифациј третиот над сите, беше на папата.

Што учењето на николаитите и соединување на христијанството со Вавилон, резултатите од ова мораше да биде она што го видел Језекиил. Во Језекиил. 8, 10 пишува: "Влегов и гледам, а тоа секакви изобразени животни што се влечат, и нечисти животни, и секакви идоли, во домот Израилев, насликани по sидовите наоколу." Откровение 18, 2: "И извика силно, зборувајќи со висок глас: "Падна, падна Вавилон големиот, и стана ѓаволско живеалиште и засолниште на секаков нечист дух, врталиште на сите нечисти и гадни птици; оти со виното отровно на своето блудство ги напои сите народи."

Па со оваа доктрина на николаитите, ова правило, кое беше основана во црквата, многу луѓе не можеа да прочитаат чудно послание или есеј за збор напишан од некој побожен човек. Значи она што црквата го направи? Забрането на праведните

наставниците им запалија свитоци. Тие рекоа: "Ти треба посебна обука за читање и разбирање на Словото Зошто дури Петар рече дека многу работи што Павле ги напишал беа тешко да се разберат." Отстранување на збор од луѓето, дека наскоро дојде да биде дека луѓето слушаат само она што свештеникот можеше да каже и да направат она што тој им рекол. Што се нарекува Бог и Неговиот Свет Збор. Тие ги презедоа умовите и животите на луѓето и ги направија робови на деспотско свештенството.

Значи, ако сакате доказ дека Католичката црква бара животот и свеста на луѓето, само слушнете го указот на Теодосиј X. Првиот указ Теодосиј.

Овој указ беше издадена веднаш по крстението на првата римската црква. "Волјата на нас, тројца цареви, е да нашите потчинети цврсто се придржуваат до верата кои Римјаните ја добија од Свети Петар, кој верно ја сочува традиција и која сега ја исповеда папата, Дамаз на Рим и Петар, епископ на Александрија, човек со апостолска светоста на институцијата на апостолите и на учењето на Евангелието; нека веруваат во еден Бог Отецот, Синот и Светиот Дух еднакви во величественост во Света Троица. Јаси мам цел да прикажам дека приврзаниците на оваа религија наречена католичко христијанство, се бесмислени следбеници на другите религии назначија срамно за еретици и забранија состаноци за да се постават тврдења дека се во името на црквата. Со осуда на Божјата правда, тие мораа да очекуваат тешка казна која нашата власт, ја водеа од страна на небесната мудрост, сметаа дека се соодветни за да се наметнат..."

Петнаесет кривични закони царот ги објави по толку години, лишени луѓето од сите Евангелски права да ја практикуваат својата религија, да ги исклучат од сите граѓански услуги, како и заканата од казни, одземање, прогонувањата, па дури и во некои случаи, смрт.

Знаеш што? Ние сега одиме токму на тој начин.

Римокатоличката црква се нарекува мајка црква. Тоа се вика првата или првобитната црква. Дека е апсолутно точно. Таа беше изворно Прво Римокатоличката црква, кој се врати на старите гревови и отиде во грев. Таа е прво да се организира. Во неа се најдени дела, а потоа и доктрината на Николаитите. Никој нема да се одрече дека таа е мајка. Таа беше мајка и роди ќерка. Значи, од ќерка на жената. Една жена облечена во црвено се наоѓа на седум рида на Рим. Таа е блудница и донесе ќерка. Овие ќерки се протестантските цркви кои излегоа од неа а потоа се вратија директно назад кон организацијата и Николаизмот. Оваа мајка-ќерки цркви ги нарекува блудници. Ова е жена која била неверна на нивната свадба. Била во брак со Бога, а потоа отиде да блудничи со сатаната и нивниот блуд е усвоен на ќерки, кои се исто како неа. Оваа мајка и ќерка комбинација е на анти-Слово, анти-Дух и, следствено, анти-Христос. Да, Антихрист.

Значи, пред да одат премногу далеку, сакам да напоменам дека овие рани епископи мислев дека тие беа над Словото. Тие рекоа на луѓето дека можат да им ги простат гревовите по исповедањето на овие гревови. Дека никогаш не било точно. Во вториот век почна да ги крштеваме децата. Всушност сторија обновување на крштевањето. Не е чудо што луѓето се збунети и денес. Ако сте биле толку збунети, толку блиску до Педесетница, сега, околу 2.000 години по изворна вистината, повеќето се во очајна состојба.

Ох, за Црквата Божја, постои само една надеж. Вратете се во Словото и останете во него.

ДОКТРИНА НА БИЛЕАМ

Откровение 2, 14: "Но малку сум против тебе, зашто имаш таму некои, што го држат учењето на Валаама, кој што го учеше Валака да ги наведе на грев синовите Израилеви, та да јадат жртви идолски и да блудствуваат."

Значи, вие едноставно не можете да имате николаити во организација во црквата и, исто така, да не се дозволи оваа доктрина. Гледаш, ако се отстранат од Словото Божјо и движењето на Духот, како начин на обожување (тие кои се поклонуваат на Мене ќе Ме прослават во дух и вистина), тогаш на луѓето да се има да се даде уште една форма на обожување, и замена значи Билеамизам.

Ако сакаме да разбереме она што е доктрината на Валаам во новозаветната црква, ние треба да се вратиме и да видиме што тоа беше во црквата на Стариот Завет и се

примени на таа трета возраст, а потоа и го донесе до денес.

Приказната е во бројките, 22 - 25 поглавја. Па, ние знаеме дека Израел е Божји избран народ. Тие беа Пентекосталци на нивниот ден. Тие се засолнија во крвта, тие сите се крстија во Црвеното Море, и тие пееа во вода во Духот и танцуваа под енергијата на Светиот Дух додека Мирјам, пророчицата, играше на нејзиниот барабан. Па, патуваа низ времето, тоа се синовите Израилеви дојде Моав. Се сеќаваш ли кој Моав беше. Тој беше еден од многуте синови со една од неговите ќерки, и Лот, пак, беше внук на Авраам, па Израел и Моав се поврзани. Сакам да ги видам. Моавците знаеше вистината, преживеавме тоа или не.

Така Израел дојде на Моавските граници и испрати пратеници на царот рече: "Ние сме браќа. Дозволете ни да се оди преку вашата земја. Ако нашите луѓе и нашите животни јадат или пиат, ние ќе платиме за тоа." Но цар Валак беше многу вознемирен. Ова поглавје и групата на николаитите не беше подготвена да ги сподели со црквата минуваа со нивните знаци и чуда, и различни манифестации на Светиот Дух, со лица кои блескаа во слава на Бог. Дека е премногу ризично, бидејќи со тоа може да загуби некои од своите подржувачи. Па Валак одби да ги сподели со Израел. Всушност, неговиот страв од нив беше толку голем што тој отиде со платеник Пророкот наречен Валаама и побара од него да посредува помеѓу него и Бога, и побара од Семоќниот да го проколне Израел и ги оневозможи нив. И Валаам, бидејќи тој беше желен да учествуваа во политички прашања и да стане голем човек, на тој му беше задоволство да го стори тоа. Но гледајќи дека мора да се пристапи и да се слушне од Бога да се добие на луѓето да бидат проколнати, бидејќи не можеше да го направи тоа, тој отиде да го запраша Бога, можам да имаат дозвола да го напуштат. Значи, не е во тоа што, исто како Николаитите што ги имаме со нас денес? Тие проколнуваат секој кој не сакаат да оди по својот пат.

Валаам го праша Бога за дозвола да одат, Бог го одбил. Ох, тоа боли! Но инсистираше на Валака ветувајќи му дури и поголеми награди и чест. Па Валаам отиде кон Бога. Значи еден одговор од Бога треба да е доволен. Но, не произволно за Валаам. Кога Бог ја виде неговата тврдоглавост, тој му рекол да стане и да си замине. Тој треба да разбере дека тоа едноставно не е Божјата волја и не е дозволено тие да ги проколне отиде дваесет пати и се обидел дваесет пати. Колку се луѓе како Валаам денес! Тие веруваат во три Бога, се крстија во три наслови наместо во едно Име, а сепак Бог ќе испрати Дух на оние што се испратени на Валаама, и тие ќе продолжат да веруваат дека тие се целосно точни, и тука тие се всушност совршени Билеамисти. Види, доктрината на Валаама. Оди напред, без разлика. Направете го тоа на вашиот пат. Тие велат: "Па, Бог не благослови. Тоа мора да биде во ред." Знам дека сте биле благословени. Јас не го негирав тоа. Но, тоа е исто организациска рута на која Валаам отиде. Ова е спротивно на Божјата реч. Ова е лажно учење.

Валаам отиде толку диво по патот додека неговиот пат не запре на ангел Божји. Но дека пророкот (епископ, кардинал, претседател, претседател и генерален надгледник) беа толку заслепени за духовни работи на идејата за чест, слава и пари, кои тие не можеа да видат ангел како стои со меч. Стоеше таму со цел да се спречи луд пророк. Мало магаре го виде и избегна и назад, додека конечно не го притисна стапалото на Валаам наспроти камен sид. Магаре запре и одби да оди понатаму. Тој не можеше. Па Валаам скокна на него и почна да го тепа. Тогаш магарето зборуваше со Валаам. Бог на тоа магаре му дозволил да зборува во јазици, магарето не беше хибрид, беше изворно семе. Тој беше заслепен пророк, "Не ли сум јас твојот магаре, нели те носев верно?" Валаам одговори: "Да, да, ти си мојот магаре до сега верно ме носеше И ако не можеш да работиш, ќе те убијам... Што е ова, тој разговара со магаре Чудно, јас? Сум слушнал магаре да зборува, и одговорив на него."

Бог секогаш зборува во јазици. Тој зборуваше на Балтазарова свадба и тогаш на Педесетница. Тој тоа го прави и денес. Ова е предупредување на судот што доаѓа наскоро.

Тогаш ангелот на Валаам стана видлив. Тој рече дека Валаам ќе беше мртвов да не беше магарето поради тоа што ги искушуваше Бога. Но кога Валаам вети дека ќе се врати, тој беше испратен само, со предупредување дека ќе го каже само она што Бог му го дал.

Па Валаам слезе и зеде седум жртвеници за расчистување жртвено животно. Тој

го убил овенот да го означи доаѓањето на Месијата. Тој знаеше што да направи за да му пријде на Бога. Тој имал сосема нормална механика, но не и динамична, исто како и до сега. Можете ли да го видите Николаитот? Израел таму долу во долината нудејќи ја истата жртва ги правеше истите работи, но само еден имаше придружнен знак. Само еден ден го имаше Бог во нивната средина. Форма нема да ве одведе никаде. Тоа не може да одржи манифестација на Духот. Ова е она што се случи во Никеја. Тие успеале во доктрината на Валаам, а не на доктрината на Бог. Се сопнаа на фактот, паднати. Тие станале мртви.

Откако жртвата била донесена Валаам е подготвен да пророкуваат. Но Бог му го врза јазикот, а тој не беше во можност да проколне. Ги благослови.

Валак беше многу лут, но Билеам со тоа пророштво не можеше да стори ништо. Тоа беше речено преку Светиот Дух. Па рече Валаам на Валака да одат надолу во долината и да се погледне назад на нивните дела да се види дали може да има некој начин тие можат да бидат проколнати. Тактики се користат од страна на истата тактика на Валак тие ги користат и денес. Големи Деноминации обезвреднуваат мали групи, и што и да се најде меѓу нив е да се создаде скандал. Тие се објавени и дистрибуирани. Ако современото живеење во грев, е тоа кога никој не вели ништо, но само еден од избраните нека стапи во незгоди и сите новини од целата земја ќе пишуваат за тоа. Да, Израел имаше задни (Телесни) делови. Имаа своја страна која беше вредна на пофалба, но и во нивното несовршенство, према наумот Божји кој дејствува низ избраните, по милоста а не по делата, ИМАА ОБЛАК ПРЕКУ ДЕН И ОГНЕН СТОЛБ ПРЕКУ НОЌ, ИМАА УДРЕНА СТЕНА, БАКАРНА ЗМИЈА И ЧУДЕСА.Беа потврдени - не во себе, туку во Бога.

Бог немаше никаква почит кон тие Николаити со Нивните Титули од правото и теологијата и сите нивни убави организации со кој човек можеше да се пофали, но имаше почитување спрема израел бидејќи меѓу себе ја имаа потврдата на на зборот.Израел сигурно не изгледаше премногу разубавен излегувајќи од Египет во стрмоглавото бегство, но сепак беа благословен народ. Се што знаеше во повеќе од 300 години е да го пази стадото, да се грижи за полињата и ропството во страв од смртта под Египќани. Но сега тој е слободен. Тој беше благословен народ преку суверенитетот на Бога. Моав сигурно го потценуваше. Исто така и сите други народи. Организацијата секогаш ги мразеше неорганизираните, или ќе се реши да ги воведе во организацијата или ќе ги уништи нив, кога тие не сакаат да и се придружат.

Значи, некој може да ме праша: "Брате Бранхам, зошто мислиш дека беше организиран Моав, и Израел не е? Од каде ти е таа идеја?" Токму овде во Библијата. Сето ова е напишано овде. Се што е претскажано во Стариот Завет, кој е во форма на приказни на писмена опомена, така што можеме да го научиме од него. Ова е точно Броеви 23, 9: "Од врвот на гората го гледам, од ридовите го гледам: ете народ кој живее одделно и не се вбројува меѓу народите." Таму е. Бог го гледа надолу од врвот на карпите, не во некоја долина во потрага по нивните лоши точки ида ги осудува. Бог ги гледа на начинот на кој тие сакаат да ги види - височините на љубов и милосрдие. Тие живееле одделно и Немаа цар. Тие имаа пророк и пророкот имаше од Бог, Духот, и Словото дојде до пророкот и Словото беше меѓу луѓето. Не му припаѓаа на ОН. Не припаѓаат на Светскиот совет на црквите, Баптисти, Презвитеријанци, Собранието на Бог или било која друга група. Тие не треба да припаѓаат. Тие се приклучија со Бога. На нив не се потребни никакви совети совети - во средината неговата имало "Вака вели Господ". Алелуја!

Значи, и покрај фактот дека Валаам знаеше за правилен пристап кон Бога и да може да донесе откровение од Бога, преку специјален подарок на сила, се уште, и покрај сето тоа, тој беше епископ во лажната група. За она што тој го има направено, сега, со цел да ја добијат наклонетоста на Валака? Тој излезе со план во кој Бог ќе биде принуден да дејствува кон Израел со смртта. Исто како што сатаната знаел дека може да ја заведе Ева (да го стимулира телото да падне во грев), повикувајќи се на Бог да се наметне и да ја прогласи својата смртна пресуда против гревот, па Валаам знаеше дека ако може да се постигне дека Израел е грешен, Бог ќе мора да дејствува според нив со смрт. На тој начин планираше да направи да дојдат и да се приклучат во грев. Тој упати покани да дојдат на празникот на Ваал Пеорски (Дојдете и Прославете со нас). Така Израел е, без сомнение, Египќаните видоа празник, и тие не мислеа дека е премногу лошо да се оди и само да се види, а

можеби и да се јаде со народот. (Што е, на крајот на краиштата, тоа не е во ред во заедница нас не очекуваа да ги сакаме, не е тоа, колку е друго да можеме да ги победиме?) Да се биде пријателски никогаш не боли никој - или барем така мислеа. Но, кога овие заводливи жени Моав ги донесе почнаа да танцуваат и да се соблекуваат, додека тие се вртеа околу извршувањето на нивните танцувања, во Израелците порасна страста и беа втурнати во прељуба и Бог во гнев ги убил четириесет и две илјади.

И тоа е она на Константин и неговите наследници го правеа во Никеја и по Никеја. Тие повикаа на Божјиот народ на конференцијата. И кога црквата седна да јаде и се искачи на престолот (учествуваше во црковните форми, церемонии, и пагански празници именувана по христијанските обреди), таа беше заробена, изврши прељуба. И Бог излезе.

Кога некој било кој човек ќе се сврти од Словото Божјо и се приклучува на црква наместо на приемот на Светиот Дух, човекот умира. Тој е мртов! Тоа е само тоа. Не се приклучувајте на црквата. Не влегувајте во организацијата и да не станете преокупирани со црковните верувања и традиција или нешто што го зема местото на Словото и Духот, во спротивно ти си мртов. Тоа е готово. Ти си мртов. Вечно одвоен од Бог!

Ова е она што се случи во секое доба од. Бог ослободи луѓе. Излегоа преку крвта, осветени од страна на Словото, преку водата на крштението и да се исполнат со Светиот Дух, но набрзо се олади прва љубов и некој ја добива идејата дека треба да се организира за да се зачува и да добие име и на втората генерација на организирана одбрана, а понекогаш дури и пред тоа. Повеќе не мораат да го имаат Духот Божји, само една форма на обожување. Тие се мртви. Хибридизирани со црквата и го формираат верување во нив нема живот.

Па Валаам го поттикнуваше Израел да блудсустува. Дали знаете дека физички блуд е истиот дух, во кој е организирана религијата? Реков дека духот на блудот е духот на организацијата. И секој ќе се најде во огненото езеро. Тоа е она што Бог го мисли за организација. Да, навистина, Блудницата и нејзината ќерка ќе бидат во огненото езеро.

Деноминации не се од Бога. Тие никогаш не биле и нема да бидат. Тоа е дух кој го дели Божјиот народ во хиерархијата и народот, и затоа ова е погрешен дух кој ги дели луѓето против луѓето. Тоа е она што го прават организации и деноминации. Организацијата е одвоена од Словото Божјо и ја однесе до духовна прељубодејствие.

Забележите веднаш дека за луѓето Константин даде посебни празници. Тие беа старите пагански празници со нови имиња преземени од црквата, или во некои случаи христијански обреди и преместени во погрешни пагански церемонии. Тој го зеде за прослава на богот на сонцето и тоа е изменето на Синот Божји. Наместо да се прославува на На 21 декември, кога тие го слават празникот на богот-сонце, биле префрлени до 25-ти декември и го нарекоа роденден на Синот Божји. Но ние знаеме дека тој е роден во април, кога животот не доаѓа во декември. И го зедоа Празникот Астарте и го нарекоа празникот Велигден во кој се очекува да го прослават христијански верници од смртта и воскресението на Господ. Всушност, тоа е пагански празник посветен на Астарта.

Ставија жртвеници во црквата. Тие ставија во внатрешноста на црквата ликови.На луѓето го даваа она што тие го нарекува со Апостолско верување, иако не може да се најде никаде во Библијата. Тие предаваа на луѓетода ги слават своите предци измислица Римокатоличката црква со ова стана најголемата црква во спиритистичкиот свет. Во овој кафез беше секоја нечист птица. И имаше и протестанти со нивните организации кои го правеа истото.

Јадеа жртвувано на идоли. Значи, не се кажува дека ова навистина значи дека тие буквално јадеа месо жртвувано на идоли. Зашто, иако Советот од Ерусалим зборуваа против тоа, Павле, за тоа не многу грижа, бидејќи тој рече дека идолите не се ништо. Беше само прашање на совеста, освен кога тој соблазнува послаб брат и тогаш тоа не беше дозволено. Покрај тоа, ова Откровение има врска со народите, а не со Евреите, бидејќи ова е паганска црква. Ова го гледам во истата светлината во која го гледам Словото Господово: "А кој не го јаде Моето тело и не пие од Мојата крв, не ќе има живот во себе и човекот не ќе живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата на Бога." Може да се види дека јадењето е

всушност учество во духовна смисла. Значи, кога овие луѓе се поклонија на фигури, запалени свеќи, со користење на пагански празници, признавам луѓе (сите на кои им припаѓа ѓаволската религија) беа со сатаната соучесници и не се од Господа. Тие беа во идолопоклонство, тие го признале тоа или не. Тие можат да зборуваат сите тие сакаат жртвениците и темјан само да ги потсетат на молитвите на Господ или што тие мислат дека тоа значи, и можам да кажам дека кога се молат пред ликот дека тоа е само за нагласување, а што кога ќе се исповеда на свештеникот всушност, во своите срца кон Бога и да направи се, кога тие велат дека свештеникот им простува дека тоа е само во Името на Господ, тоа може да се каже тоа еона што тие сакаат, но учествува во човечка Вавилонска, сатанска религија и се приклучија на идоли и посветени беа во духовна прељуба, што значи смрт. Тие се мртви.

Значи, државата и црквата влегоа во брак. Црквата се здружи со идоли. Тие мислеа, со државната власт зад неа, сега е: "Царството дојде и Божјата волја е наметната на земјата." Не е чудо што на Римокатоличката црква не го чека за враќањето на Господ Исус. Тие не се за Илјадагодишнина. Тие имаат свои милениум, токму тука. Папата владее токму сега и Бог владее во неа. Значи, кога ќе дојде, според нив, тие мора да бидат подготвени за новото небо и земјата. Но, тие не се во право. Главната лажна црква на папата, и таму ќе биде еден милениум, но додека тоа трае тие нема да бидат во него.

ПРЕДУПРЕДУВАЊЕ

Откровение 2, 16: "Покај се! Ако, пак, не, скоро ќе ти дојдам и ќе стапам во борба против нив со мечот на устата Своја."

Што друго би можело да се каже? Бог може да го превиди гревот на оние што го носат неговото име залудно? Има само еден начин да се добие милост во часот на гревот, тоа е покајание. Исповеди си дека грешиш. Дојди до Бога за простување и по Духот Божји. Ова е заповед од Бога. Не потчинување подразбира смрт, бидејќи тој вели: "Јас ќе одам во војна против нив со меч во својата уста." Sверот е во војна со светиите, но Бог ќе направи војна со sверот. Оние кои се бореа со Словото, еден ден ќе ги најдете како Словото е во борба против нив. Тоа е сериозна работа да се одземе или додаде Божјото Слово. За оние кои се менуваат и се направи со неа како што им одговара, која ќе биде нивната цел, туку смрт и уништување? Но Божјата благодат сепак вика: "Покајте се!" Уф, колку се пријатни мислите на покајанието. Во своите раце не прават ништо, само се држат до крстот. Ја носам мојата тага. Жалам што сум јас и она што го направив. Значи, тоа е крвта, ништо друго туку крвта на Исус. Што ќе се одлучите? Покајание, или пак мечот на смртта? До вас е!

НАГРАДИ

Откровение 2, 17: "Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на оној, што победува, ќе му дадам да јаде од сокриената мана, и ќе му дадам бело камче, и на камчето напишано ново име, што никој не го знае, освен оној, што го добива!"

Секоја порака за секоја возраст дава поттик на верникот да го потикне да биде победник и да биде награден од Господа. Во оваа возраст на Духот ветува скриената мана и ново име напишано на бел камен.

Така, од секоја од овие пораки е упатена до 'ангелот' - (човечки весник) затоа многу е голема одговорност и голема привилегија. За овие луѓе, Бог им дава посебно ветување, како и во случај на дванаесетте апостоли да седат на дванаесет престоли и ќе судат на дванаесетте племиња на Израел. Тогаш, се сеќавам дека на Павле беше дадено посебен ветување: дека Исус ги заокружува луѓето од Невеста во негово време, 2 Кор. 11, 2: "Оти за вас ревнувам со ревност Божја; зашто ве обручив за маж, за да ве претставам пред Христа како чиста девица." Така ќе биде и со секој гласник кој е верен на Словото на своето време. Ова ќе биде последниот ден. Тоа нема да биде иста специјална награда која беше дадена на Павле. Мислам дека повеќето од вас се сеќаваат како што реков дека јас секогаш се плашев да не умрам за да не се сретнам со Господа и тој да не биде задоволен со мене затоа што бев толку многу пати надолу. Па, едно утро Мислев дека за тоа време јас бев во кревет и одеднаш ме одведоа во многу необичен вид. Велам дека е невообичаено,

бидејќи јас сум имал илјадници визии и ниту еднаш не го напуштив моето тело. Но, таму сум бил земен, а јас погледнав назад за да ја видам мојата сопруга и го видов своето тело како лежи покрај неа. Потоа го најдов најубавото местошто сум го видел некогаш. Тоа беше рај. Видов мноштво на најубавите и најсреќните луѓешто сум ги видел некогаш. Сите тие изгледаа толку млади - околу 18 до 21-годишна возраст. Меѓу нив немаше сива коса, без брчки или било деформитет. Сите млади жени имале коса надолу до половината, и момчињата биле толку убав и силни. Уф, колку ми посакаа добредојде. Тие ме прегрнаа и ми се нарекуваа драги брате и постојано ми кажуваа како се среќни да ме видат. Како јас се прашував кој се сите овие луѓе, некој покрај мене, рече, "Тие се твои луѓе."

Бев толку изненаден што прашав: "Не се сите овие Бранхами?"

Тој рече: "Не, тие се преку тебе обратени." Притоа покажа кон една жена и рече: "Ете, на таа млада дама што пред еден миг и си се восхитувал. Таа имаше 90 години кога си јапридобил за Господ."

Јас реков, "О, кога ќе помислам дека ова е тоа од што се плашев." Човекот рече: "Ние сме тука за да починеме, додека чекаме на доаѓањето на Господ."

Му одговорив: "Сакам да го видам."

Тој рече: "Се уште не можеш да го видиш, но тој наскоро ќе дојде, а кога ќе дојде, првин ќе дојде при тебе и ќе одговараш за Евангелието што го проповедаш, а ние ќе бидеме твои подредени."

Јас реков, "Сакаш да кажеш дека јас сум одговорен за сето ова?" Тој рече: "Сите зошто ти си роден како водач."

Го прашав: "Дали секој ќе биде одговорен Што е светиот Павле? Тој одговорил: " Тој ќе биде одговорен за својот ден."

"Па," реков, "Јас го проповедав Евангелието исто што го има проповедано Павле." А мнозината повика: "Ние се потпираме на тоа."

Да, јас може да видам дека Бог ќе им даде специјална награда на своите гласници кои верно ја вршеа должноста што им беше дадена. Ако го примиле откровение на Слово за тоа време и верно го проповедале по тоа бреме, и она што го проповедале живееле со тоа, ќе добиат голема награда.

Значи, со оваа мисла во умот, да се погледне повторно овој стих. "Јас ќе ви дадам скриена мана." Ние сите знаеме дека мана е храната на ангелите, тоа е она што Бог го испрати по тревата за Израел во времето на неговите талкања. Тоа беше совршена храна. Тоа беше неверојатно колку што беа овие мали пелети од храната ги чуваа во совршено здравје. Никој не се разболел. Имаа сето тоа е што е потребно. Кога го направија ковчегот и маната ја ставија во него. Потоа ковчегот беше ставен зад завесите и само првосвештеникот се осмелуваше да му пријде, а притоа мораше да има жртвена крв. Леб од небото, симболизиран со мана, еден ден ќе слезе од небото и ќе стане живот за сите кои веруваат во Него. Тој рече: "Јас сум лебот на животот Јас сум живиот леб што слезе од небото, кој јаде од овој леб, ќе живее вечно." Кога си замина, тој ни го остави својот збор: "Нема човек да живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата Бог."

Неговото слово беше леб. Тоа беше совршена мана, според кој доколку човек живее никогаш нема да умре. Но, само по смртта на татковците, се чинеше дека никој не ја знае точната вистина и за кратко време се чинеше дека оваа пукнатина стана скриени за луѓе. Но во ерата на Бог почна назад преку откровение она што е скриено, додека во овој последен ден во зависност од Откровението. 10, 7 може да дојде пророк и да ги открие сите тајни, и тогаш ќе дојде Господ. Значи, во сите времиња, да речеме, на гласници ја примија скриената вистина. Но, тие не ја добиваа за себе. Но, тоа е како што беше кога од учениците беше побарано да му служат на народот делејќи им лебови и риби. Исус им ја кршеше храната, а тие за возврат им ја даваа на луѓето. Бог ја дава неговата скриена мана на победникот. Поинаку не би можело да биде. Тој не сакаше да го отвори Неговото богатство на оние кои го презираат она што веќе им е откриено.

Она што го велам за гласникот на секоја возраст кој прима од Бога, некои од првите вистини на Педесетницата е напишано во Стариот завет каде што на Мојсеј беше наредено да собере до три и пол литри мана и стави во златен сад зад завесата во светињата на светињите. Таму можеше да влезе со жртвена крв Висок свештеник на секоја генерација. Тогаш тој можеше да земе мал дел од оваа мана

(која не беше расипана), кој беше дел од оригиналната и да го јадат. Сега, во секоја возраст гласник на Господа на таа возраст е даден со откровението на Бога за тој определен период. Откако гласник беше просветлен од вистината, тој ќе донесе вистината на луѓето. И тие чии уши беа отворена од страна на Духот, ќе слушнат таа вистината, веруваа и живееа по неа.

А сега, тука е и помислата на иднината ќе се причестат со скриената мана. Мислам дека тоа ќе биде вечно причестувањето со откровението на Исуса Христа во вечна векови да дојде. Како инаку би можеле да почнат да се знае неспознаеното богатство на Неговото сопствено битие? Сите што имаме копнеж да ги знаееме, сите наши неодговорени прашања, сето тоа ќе биде откриено. Тоа ќе биде од Христа Кој е нашиот живот и ние ќе го примиме. О, понекогаш мислиме дека овде доле семе спознале малку за Него и за Негоцвите зборови но еден ден кога нашите тела ќе се променат ќе станат тоа што не сме ни сонувал дека е возможно.

Тука исто така се вели дека Тој на победникот ќе му даде бел камен и (не) каменот ново име, кое единствено сопственикот ќе го знае знае. Сега идејата за ново име е позната. Аврам е изменет во Авраам, Сараја во Сара, Јаков во Израел, Симон во Петар, и Саул во Павле. Овие имиња донесоа промена, или им биле давани поради промена. Тоа беше откако Господ ги промени Аврам и Сара ги имале нивните имиња, се промени од страна на Господ што тие се подготвени да го примат доаѓањето на синот. Во случај на Јаков, тој мораше да победи, а потоа тој бил наречен кнез. Во случај на Симон и Саул, кога тие го примиле Господ, нивната промена дојде. И денес секој од нас вистински верници има промена на името. Ние сме христијани. Тоа е името заеднички за сите нас. Но, еден ден ќе имаме уште една промена; ние на сигурност ќе добиеме ново име. Тоа би можело да биде дека името е нашата вистинско и оригинално име е напишано во книгата на животот на Јагнето од создавањето на светот. Тој го знае тоа име, но ние не. Еден ден по Неговата волја, ќе го знаеме, и ние исто така.

Бел камен! Колку е убаво! Еве е уште една слика на светиот кој добива плата од раката на Бога за своите испитувања на земјата. Знаеш, по Константин, лажната црква беше во можност се да посегне со својата рака во благајната, со цел да подигне убави згради полни со прекрасни скулптури. Овие статуи,беа изработени од бел мермер, всушност биле римските идоли преименувани како светци. Црквите и нивниот мебел беа многу убави, како што би го гледале денес. Но Бог не беше со нив. Каде беше Бог? Тој беше со Своите светии во мала куќа или во една пештера или некоја дива планинска област каде што се криеле од лажни членови на црквата. Тие имале убави градби, хорови облечени во тоги, убава облека и други световни атракции. Но, сега во оваа специјална ветување, вистински верници од сите возрасти, Бог рекол дека Бог ќе им даде наград на голема убавина и вечен живот. Нека богатите ги омаловажуваат сиромашните. Нека се даваат големи суми на црквата што пак може да се изразува признание на донатори со ставање јавно видлива мермер спомен-плоча или некои статуи во нивна чест, па секој може да аплаудира на тоа. Еден ден Бог кој гледа и знае сѐ уште еднаш ќе и одаде почит на вдовицата, како што таа го дала сето свое богатство, дури и ако тоа беа само две лепти, и Тој ќе и даде награда од небесното богатство.

Да, скриена мана и ново име во бел камен. Како го прави тоа Господ е добар за нас толку прекрасна награда, и така ние не заслужуваме. О, јас сакам секогаш да биде подготвен да ја творам Неговата волја и да собирам богатство на небото.

www.messagehub.info

null

William Marrion Branham

Откровение. 10, 7: "Но, во деновите на гласот..."